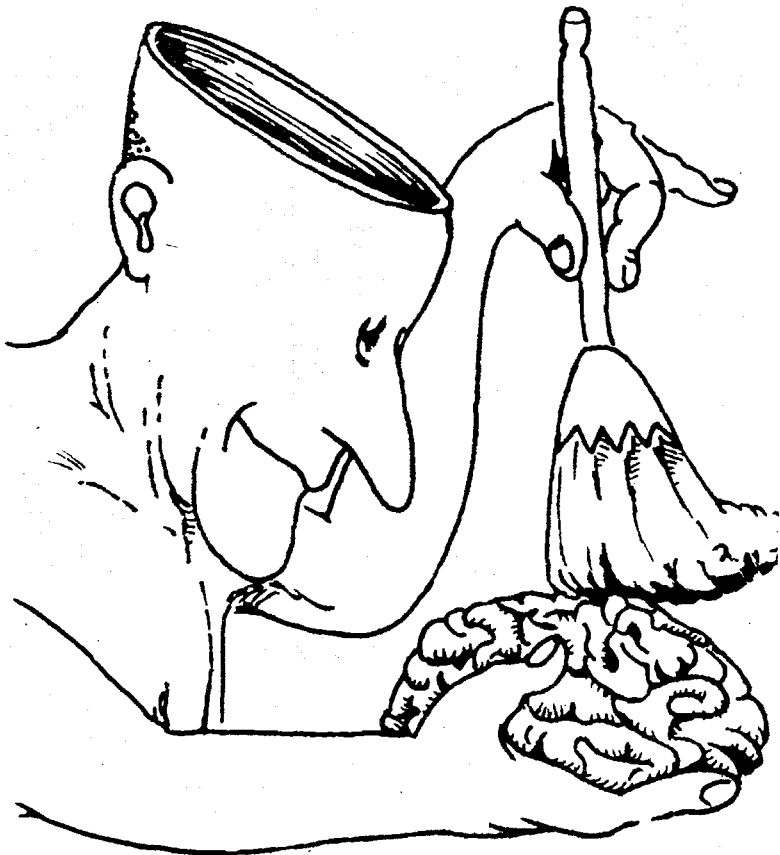
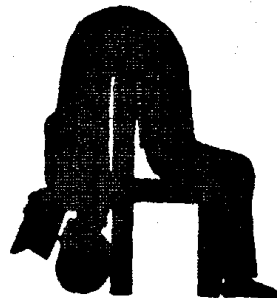

ΝΤΑΡΙΟ ΦΟ ΚΛΕΨΕ ΛΥΟΤΕΡΟ

ΚΛΕΨΕ ΛΙΓΟΤΕΡΟ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Πάλι μπλοκάρισε... τίποτα το ανησυχητικό... Συμβαίνει πάντα όταν η εγχείρηση είναι φρέσκια... Μετά στρώνει...

ΕΝΕΑ: Φρέσκια εγχείρηση; Μα τι του έκανες;

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Τον εγχείρησα... Ένα μικρό άνοιγμα του κρανίου για αέρισμα του εγκεφάλου και μετά κλείσιμο. Βλέπεις τι ωραία που δουλεύει.

ΕΝΕΑ: Καταραμένοι, δολοφόνοι, τον καταστρέψατε.

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Ας μην υπερβάλλουμε. Είναι δολοφονία να θεραπεύσεις ένα τρελλό που θέλει να καταστρέψει την κοινωνία μας; Δεν κάναμε και τίποτα σπουδαίο. Απομονώσαμε ορισμένες λειτουργίες του εγκέφαλου. Ξέσφιξα τη βίδα της λογικής, και όλα ξανάγιναν νορμάλ.

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Νορμάλ στο σημείο που επιθυμούμε. Υπάκουος σε ότι του λένε οι αρχές. Αν κάθε πολίτης είχε αυτή την ποιότητα, θα δημιουργούσαμε την ιδανική κοινωνία.

ΕΝΕΑ: Βέβαια, σε μία κοινωνία που η λογική θα επέβαλε: «Επειδή κλέβουν όλοι... κλέψε και εσύ, ίσως λιγότερο αλλά κλέψε».

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Πες ότι θέλεις δεσποινίς αλλά έτσι η κοινωνία μας δεν διατρέχει κινδύνους.

ΝΤΑΡΙΟ ΦΟ

**ΚΛΕΨΕ
ΛΙΓΟΤΕΡΟ**

Μετάφραση: Σωτήρης Μαγκριώτης

Κατάλογος προσώπων:

1. Τέσσερεις νεκροθάφτες
2. Ενέα
3. Διευθυντής του Νεκροταφείου
4. Έμπορος
5. Σύζυγος του Εμπόρου
6. Πόρνη
7. Επιθεωρητής αστυνομίας
8. Δύο αστυφύλακες
9. Δύο άλλες πόρνες
10. Κλέφτης
11. Φύλακας
12. Σύζυγος του φύλακα
13. Δύο καλόγριες
14. Πέντε τρελλοί
15. Τρελλός καθηγητής
16. Ηγουμένη
17. Ένας εκβιαζόμενος
18. Δικαστής
19. Εξοχώτατος

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

Αποθήκη με νεκρόκασες του Δήμου. Ένας χώρος γεμάτος με νεορωμανικές καμάρες. Κάσες στοιβαγμένες παντού. Μία νεκροφόρα διαλυμένη. Ένα καρότσι για την μεταφορά των κασών. Μια σωλήνα αποχέτευσης που ξεκινάει από μία κολόνα και σταματάει σπασμένη στην οροφή. Από την μία πλευρά μπαίνουν τέσσερεις νεκροθάφτες που κρατούν με τα χέρια σηκωμένα πάνω από το κεφάλι μία κάσα. Για να περάσουν από την πόρτα είναι υποχρεωμένοι να περπατούν με τα γόνατα όπως οι Ρώσοι χορευτές. Αποθέτουν την κάσα στο κέντρο της σκηνής.

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Σιγά μην τήν πετάτε κατ' αυτό τον τρόπο γιατί δεν έχουμε πτώμα μέσα... (Φωνάζει) Ενέα! (Συνεχίζει σε ήρεμο τόνο). Βγάλτε έξω τα πράγματα: εντωμεταξύ εγώ πηγαίνω να δω που βρίσκεται. Βγάλουν από την κάσα μπουκάλια κρασί, φαγητά και ένα χρωματιστό τραπεζομάντηλο που το απλώνουν...

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Ακούστε, συμφωνώ ότι είμαι καινούργιος στο επάγγελμα, μα δεν υπήρχε κάποιο μέρος πιο ευχάριστο για να φάμε;

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Πιο ευχάριστο; Όταν θα γνωρίσεις την Ενέα τότε να μου πεις αν υπάρχει μέρος πιο ευχάριστο.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: (Με δυνατή φωνή) Ενέα!... Νάτη εκεί κάτω αυτή η τρελλή: ποτίζει τα σιδερένια λουλούδια. Πήγαινε να την φωνάξεις. Ο πρώτος νεκροθάφτης βγαίνει από την άλλη πλευρά.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Μα είναι γυναίκα!

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Η μοναδική γυναίκα νεκροθάφτης στον κόσμο... Είναι περίπτωση γυναίκας όμως. Θα δεις τι γέλια...

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Και λέγεται Ενέα;

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Ο πατέρας της νόμιζε ότι όλα τα ονόματα που τελειώνουν σε «α» είναι θηλυκά. Έτσι Ενέα κατ' αυτόν δεν μπορούσε να μην είναι ένα γυναικείο όνομα.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Τι μυαλό!... Μα πως έφτασε εδώ;

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Εδώ γεννήθηκε.

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Είναι κόρη νεκροθάφτη ή καλύτερα του φύλακα του νεκροταφείου ο οποίος έπινε σαν πνιγμένος. Και για να κατορθώσει να ξεπεράσει το μακάβριο του περιβάλλοντος άρχισε να πίνει και αυτή.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Έπρεπε να τους έβλεπες και τους δυο. Μεθυσμένοι από το πρωί μέχρι το βράδυ.

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Μετά εκείνος πέθανε και αυτή πήρε την θέση του στο νεκροταφείο και στο ποτήρι.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Αλλά το ωραίο είναι ότι δεν πίνει μόνο το κρασί αλλά και τις διάφορες ιστορίες, ακόμη και τις πιο χονδροκομμένες, που θα διηγηθείς.

Μεταφέρουν δύο κάσες δίπλα στο τραπέζι για τα φέρετρα που το καλύπτουν ήδη με το τραπεζομάντηλο.

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ. Την πείσαμε ότι είναι μεγάλο μέντιουμ και την κάνουμε να μιλάει με τους νεκρούς. Τουτ-τουτ και αρχίζει να μιλάει με το υπερπέραν, σαν να ήταν στο τηλέφωνο!

«Εμπρός... Με ποιόν μιλώ;» και ένας από μας από τον σωλήνα της αποχέτευσης: «Με τους πεθαμένους» και αυτή ήρεμη συνεχίζει: «Με συγχωρείτε, πεθαμένοι θα ήθελα να μιλήσω με κλπ. κλπ.». Που να στα λέω, διπλωνόμαστε από τα γέλια.

Όλοι γελούν.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Χά! Χά! «Με συγχωρείτε

πεθαμένοι»... Καθώς γελούν όλοι, ο δεύτερος νεκροθάφτης σκοντάφτει σε μια κάσα, χάνει την ισορροπία του και πέφτει μέσα στην κάσα. Οι σύντροφοί του δεν τον καταλαβαίνουν, μάλιστα ένας από αυτούς σκεπάζει την ήδη κατειλημμένη κάσα. Ενώ συνεχίζουν την ιστορία αρχίζουν να καταλαβαίνουν την μυστηριώδη εξαφάνιση του συντρόφου τους.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Μα το πιο ωραίο αστείο της το ετοιμάζουμε αυτές τις μέρες. Της κάναμε να πιστέψει ότι ο δήμος έχει σχέδιο να αδειάσει το νεκροταφείο και να το μεταφέρει δεκαοκτώ χιλιόμετρα έξω από την πόλη.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Τάφους και όλα τα σχετικά; Χα! Χα!

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ. Βέβαια, αφού όλη η περιοχή του νεκροταφείου θα γίνει πράσινο! Πάρκο, λιμνούλες, ζωολογικός κήπος. (Κατεβάζοντας τον τόνο της φωνής του). Ησυχία... έρχεται.

Μπαίνει η Ενέα φορώντας τα ίδια ρούχα με τους άλλους και κασκέτο που κρύβει τα μαλλιά: φοράει ψηλές πλαστικές μπότες που την δυσκολεύουν στο περπάτημα. Πετάει το κασκέτο στο πάτωμα και αρχίζει να κλωτσάει ότι βρίσκεται μπροστά της. Βγάζει τα λουλούδια από το ποτιστήρι και τα κρεμάει σε ένα κουτί στην νεκροφόρα.

ΕΝΕΑ: Γουρούνα φτώχεια, ηλίθια...

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Με ποιούς τα έχεις;

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Τους διηγούμουνα την συζήτηση του δημάρχου για το άδειασμα του νεκροταφείου...

ΕΝΕΑ: Μπορούσατε να το πείτε και σε μένα, για να έρθω και εγώ στο δημαρχείο. Θα του τάλεγα από την καλή του δημάρχου.

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Μπράβο, έτσι θα σε έβαζαν μέσα. Κάθισε τώρα και ηρέμησε. Ας πιούμε λίγο. Γνωρίζεις τον Αρμάντο; Είναι ένας από τους καινούργιους.

ΕΝΕΑ: Χαίρω πολύ.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Επίσης.

ΕΝΕΑ: Αλλά τι δουλειά σε δώσανε αφού έτσι κι αλλιώς θα τα αδειάσουνε. (Αφηρημένη γυρίζει το ποτιστήρι και πέφτει λίγο νερό στα πόδια του Αρμάντο).

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Σιγά το νερό!

ΕΝΕΑ: Συγνώμη.

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Μα είναι δυνατόν να πετάξουν στον αέρα όλους τους τάφους;

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Διερωτώμαι εάν σκέφτηκαν το ωραίο θέαμα που θα προσφέρουν.

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Φαντάσου να βλέπεις χιλιάδες πτώματα να διασχίζουν την πόλη μέρα-νύχτα για μήνες.

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Αυτό το σκέφτηκαν και θα κάνουν ένα νεκροσωλήνα.

ΕΝΕΑ: Έναν τί;

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Ένα μεγάλο σωλήνα διαμέτρου ενός μέτρου που θα λειτουργεί με πίεση αέρος. Θα βάζουν το πτώμα μέσα σε ένα περιβλήμα τορπίλης η οποία θα τοποθετείται στον νεκροσωλήνα. Και έτσι από εδώ με το πάτημα ενός κουμπιού θα μεταφέρεται το πτώμα στον καινούργιο νεκροταφείο κατευθείαν στον τάφο.

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Στην Αμερική το χρησιμοποιούν από χρόνια.

ΕΝΕΑ: Μα είναι δυνατόν!!... Σ' αυτή την περίπτωση καταλαβαίνω εκείνους που ψηφίζουν τους κομμουνιστές.

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Πρέπει να ξέρεις και το άλλο όμως. Ο νεκροσωλήνας θα χρησιμοποιείτε και μετά το άδειασμα για τις κηδείες.

ΕΝΕΑ: Σιγουρος;

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Βέβαια. Καταλαβαίνεις δεκαοκτώ χιλιόμετρα δρόμου για να φτάσεις εκεί θα είναι μακρύ ταξίδι. Ενώ έτσι: όλοι στον νεκροσωλήνα. Στην πρώτη τορπίλη το πτώμα. Στην δεύτερη η χήρα και στην τρίτη ο παπάς και στο τέλος σε μια μεγάλη οι συγγενείς.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Τι αηδίες!... Και εμείς τι

θα κάνουμε τότε.

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Εμάς θα μας πετάξουν έξω και στις θέσεις μας θα προσλάβουν τεχνικούς με άσπρες μπλούζες και στυλό το τσεπάκι...

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Μου φαίνεται ότι πρέπει να κάνουμε διαδήλωση.

ΕΝΕΑ: Με συγχωρείτε αλλά εγώ είμαι αντίθετη στις διαδηλώσεις. Αν οι αρχές αποφάσισαν έτσι θα πει ότι είναι καλά. Και στο κάτω-κάτω το πράσινο θα είναι για τον λαό.

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Μου φαίνεται δεν καταλαβαίνεις τίποτα.

ΕΝΕΑ: Γιατί;

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Το όφελος δεν θα είναι του λαού, αλλά μιας ομάδας κερδοσκοπών που αγόρασαν όλα τα γύρω κτίρια από το νεκροταφείο. Σπίτια που είναι υποτιμημένα επειδή βλέπουν στο νεκροταφείο. Μα ξέρεις πόσο θα ανεβεί η τιμή τους όταν θα γίνει πάρκο; Ξέρεις πόσα θα κερδίσουν;

ΕΝΕΑ: Δύο δισεκατομμύρια;

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Οκτώ δισεκατομμύρια.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Είναι βέβαιο ότι αυτοί λάδωσαν συμβούλους του Δήμου για να παρουσιάσουν το σχέδιο μεταφοράς του νεκροταφείου.

ΕΝΕΑ: Τι το κακό υπάρχει; Αν κάποιος αγοράσει κάτι, κοιτάζει να το δώσει αξία. Είμαστε μια δημοκρατική χώρα μου φαίνεται.

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Εσύ το λες δημοκρατία να κερδοσκοπείς με τους τάφους. Αγόρασαν 400 τάφους που αντιστοιχούν σε 20.000 μ².

ΕΝΕΑ: Και τι θα κάνουν 20.000 μ²

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Μα δεν γνωρίζεις τον νόμο 143 QR για τις απαλοτριώσεις;

ΕΝΕΑ: Όχι... τι λέει.

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Λέει: «Σε περίπτωση απαλοτριώσης ιδιωτικής περιοχής...».

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Στην περίπτωση μας οι 400 τάφοι είναι ιδιωτική περιοχή.

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Όταν μια περιοχή γίνεται δημοτικό πράσινο, οι ιδιοκτήτες της περιοχής έχουν το δικαίωμα να κτίσουν μέσα στο πράσινο νοσοκομείο και γενικά κλινικές.

ΕΝΕΑ: Κρίμα στα ζώα του ζωολογικού κήπου.

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Αυτή σκέφτεται τους ιπποπόταμους. Ενώ οι άλλοι κερδίζουν δισεκατομμύρια εμπορεύοντας πτώματα.

ΕΝΕΑ: Εμπορεύονται πτώματα;

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Μα που έχεις τα μάτια σου; Οι τάφοι στο κεντρικό τμήμα είναι κατειλημένοι ναι ή όχι;

ΕΝΕΑ: Και λοιπόν!...

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Αφού πρόκειται για ιδιωτική εταιρεία, που νομίζεις ότι βρήκανε τα πτώματα για να γεμίσουν τους τάφους;

ΕΝΕΑ: Που τα βρήκανε;

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Τα αγόρασαν.

ΕΝΕΑ: Μα που;

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Στο εξωτερικό από το λαθρεμπόριο... Γιουγκοσλαβία π.χ. με αντάλλαγμα γιαπωνέζικα ραδιοφωνάκια.

ΕΝΕΑ: Μα τότε το πτώμα που βρίσκεται στην άλλη αίθουσα, που μας είπαν ότι βρίσκεται εδώ από γραφειοκρατικό λάθος τι είναι; Γιουγκοσλάβικο πτώμα.

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Μπράβο το κατάλαβες.

ΕΝΕΑ: Δεν είμαι χαζή.

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Είμαστε βλάκες και αυτοί έξυπνοι και τους αφήνουμε να μας απολύσουν από πάνω.

ΕΝΕΑ: Και τι να κάνουμε.

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Βέβαια τι να κάνουμε... Εσύ βλέπεις είσαι γυναίκα και επί πλέον...

ΕΝΕΑ: Επί πλέον τι;

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Ναι, αν ήμουν γυναίκα του

δικού σου ταμπεραμέντου θα γύριζα με ένα στρώμα στην πλάτη. Θα έκανα τόσα λεφτά που θα γέμιζα το στρώμα.
ΕΝΕΑ: Για τί λεφτά στην πλάτη λέτε; Τι θα έπρεπε να κάνω με το στρώμα;

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Να ξαπλώνεις, όπως κάνουν εκείνες στο βάθος στην άλλη άκρη της πλατείας.
ΕΝΕΑ: Δηλαδή πρέπει να κάνω την πουτάνα; Ευχαριστώ για το κοπλιμάν.

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Δεν πιστεύω να παρεξηγήθηκες; Είναι μία συμβουλή που δίνεται σε φίλη... θα έλεγα περισσότερο στην αδελφή μου.

ΕΝΕΑ: Δηλαδή θα ήσουν ευχαριστημένος να ήταν η αδελφή σου πουτάνα;

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Ο πατέρας μου όταν γεννήθηκε η αδερφή μου άρχισε να φωνάζει: «Επιτέλους ένα κορίτσι. Ας ελπίσουμε ότι θα έχει το ταμπεραμέντο να εκμεταλλευτεί αυτό που της χάρισε η φύση και που οι ηθικολόγοι θέλουν να πουλιέται στα κρυφά».

ΕΝΕΑ: Πρωτότυπος ο πατέρας σου.

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Πρωτότυπος αλλά σοφός. Αλλά η καταραμένη αδελφή μου σπούδασε δασκάλα, παντρεύτηκε και έκανε τρία παιδιά με τον ίδιο άντρα. Μετά από αυτό ο πατέρας μου πέθανε από στεναχώρια.

ΕΝΕΑ: Με συγχωρείς αλλά ο πατέρας σου ήταν τρελλός για να θέλει να πήσει η κόρη του τόσο χαμηλά.

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Όχι αγαπητή μου. Μια γυναίκα με την πορνεία, όπως έλεγε και ο Ηράκλειτος, ανεβαίνει ψηλά, είναι το πρώτο σκαλοπάτι για την χειραφέτησή της. Ο άνδρας λέμε ότι είναι ανώτερος επειδή την συντηρεί.

ΕΝΕΑ: Και λοιπόν;

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Όλες οι πουτάνες συντηρούν με τα χρήματά τους ένα άνδρα. Είναι η μοναδική περίπτωση ανωτερότητας της γυναίκας.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Έναν άνδρα που τον διάλεξε μόνη της και τον ζει με τα χρήματά της. Η

μοναδική περίπτωση χειραφέτησης, το πρώτο σκαλοπάτι για την ισότητα των δύο φύλλων.

Άλλωστε το λέει και το τραγούδι τους. Το τραγούδι της μάχης.

Οι πρώτες γυναίκες με τους σταυροφόρους στην Παλαιστίνη ξεμπαρκάρουν είμασταν εμείς, εμείς οι ξεδιάντροπες είμασταν οι πρώτες γυναίκες σταυροφόροι. Στον Νέο Κόσμο είμασταν σαράντα που ξεμπαρκάραμε πριν από τους παπάδες και πουληθήκαμε στους κυνηγούς. Είμαστε ο φόρος του πολιτισμού οι αληθινές γυναίκες που προσφέρουμε στοργή πουλάμε αγάπη χωρίς τιμή. Στα παλιά τα χρόνια, όταν σε κλειστά σπίτια γίνονταν οι αμαρτίες ο έρωτάς μας φορολογούνταν και το 1/3 το έπαιρνε το κράτος με αυτά τα χρήματα υπολογίσθηκε ότι αγοράσθηκε ένα θωρηκτό και ένα αντιτορπιλικό που ακόμη και σήμερα πλέει στην θάλασσα όλα πληρωμένα με τον έρωτά μας τριάντα τοις εκατό από τον έρωτά μας. Εάν σκεφτείς δε ότι οι ναύτες το μισθό του δεκαπενθήμερου με μας ότι το ξόδεψαν και ότι μετά πληρώσαμε το 1/3 στο κράτος αποδεικνύεται ότι καλύψαμε όλα τα έξοδα του Ναυτικού. Είμαστε ένας φάρος πολιτισμού οι αληθινές γυναίκες που προσφέρουμε στοργή η πατρίδα πρέπει πάντα να μας θυμάτε και όταν περνάει ένα αντιτορπιλικό σκέψου ότι αγοράσθηκε με τον έρωτά μας.

Μόλις τελειώνει το τραγούδι ακούγονται από το βά-

θος φωνές, πιστολιές και ουρλιαχτά από σειρήνες. Οι νεκροθάφτες σηκώνονται και προχωρούν μπροστά όπου υποτίθεται υπάρχουν παράθυρα και κοιτάζουν προς τα έξω.

ΕΝΕΑ: Τι συμβαίνει; Ποιός πυροβολεί;

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Η αστυνομία.

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Με ποιούς τα έχουν;

ΕΝΕΑ: Ίσως με ληστές. Αλλά πρώτη φορά βλέπω τόσους πολλούς ληστές μαζί.

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Βέβαια με πανώ στα χέρια.

ΕΝΕΑ: Ίσως είναι ληστές που απεργούν.

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Κοιτάξτε έρχονται κατά εδώ.

ΕΝΕΑ: Δεν πιστεύω να έρθουν στο νεκροταφείο για να προφυλαχτούν. Μα εκείνος τι κάνει;

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Ποιός;

ΕΝΕΑ: Εκείνος που είναι πεσμένος στο δρόμο ο ασυνείδητος θέλει να τον πατήσουν τα αυτοκίνητα (φωνάζοντας). Ηλίθιε, σήκω. (Με τόνο νορμάλ). Ευτυχώς που υπάρχουν οι φίλοι και τον σηκώνουν. Μα για κοίτα τον ηλίθιο, θέλει να τον σέρνουν σαν σάκο.

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Δεν βλέπεις ότι τον χτύπησαν στο κεφάλι.

ΕΝΕΑ: Ποιός και με τι!...

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Με σφαίρες, δεν ακούς τους πυροβολισμούς;

ΕΝΕΑ: Κάνε μου τη χάρη, πυροβολούν με ψεύτικες μόνο για να τους τρομάξουν...

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Πάντως πέτυχαν να τους τρομάξουν, κοίτα τον άλλο που την έφαγε στα πόδια πώς ξαπλώθηκε.

ΕΝΕΑ: Ναι το βλέπω, ίσως τους τελείωσαν οι ψεύτικες. Μα το λάθος δεν είναι δικό τους. Ο καθένας πυροβολεί μ' αυτές που έχει.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Ναι αλλά θα μπορούσαν να πυροβολούν στον αέρα.

ΕΝΕΑ: Και ποιός σου είπε ότι δεν πυροβολούν στον αέρα. Απλώς τα όπλα είναι ελλατωματικά. Πιστεύεις ότι πυροβολείς στον αέρα και κτυπάς το κεφάλι του άλλου. Αλλά και αυτοί οι ασυνείδητοι κάνουν τα πάντα για να προβοκάρουν. Θέλουν να γίνουν θύματα οπωσδήποτε. **Μα τι βλέπω!...** Ένας από αυτούς τους φανατικούς πηδά ψηλά για να πιάσει με το κεφάλι μία σφαίρα που περνά ψηλά. **Ηλίθιε!...** **Μα τώρα τι κάνουν;...** πετάνε πέτρες. Ποιός τους βάζει να τα κάνουν; τι θέλουν τελοσπάντων; **ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ:** Για δες εάν μπορείς να διαβάσεις εκείνο το πανώ;

ΕΝΕΑ: Γράφει: «Φτάνουν οι απολύσεις, θέλουμε δουλειά για όλους». **Μα αυτοί είναι τρελλοί: σκοτώνονται για να μπορέσουν να δουλέψουν, για να ξανασκοτωθούν από κούραση όταν δουλέψουν!..**

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Εξακολουθείς να πιστεύεις ότι είναι ηλίθιοι;

ΕΝΕΑ: Πραγματικά δε τους καταλαβαίνεις.

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Τι θέλεις να καταλάβεις εσύ από την πάλη των τάξεων.

ΕΝΕΑ: Γιατί για εσένα αυτός ο καυγάς είναι πάλη τάξεων; **Μα τι πιστεύεις ότι δεν διαβάζω εφημερίδες; Τις σωστές και τις ανεξάρτητες, που λένε: «Είναι μια ομάδα κουρασμένων αγωνιστών που επιτίθενται στις δυνάμεις της τάξης, οπότε οι αστυνομικοί είναι αναγκασμένοι να αντιδράσουν για να μην υποκύψουν στις δυνάμεις καταστροφής της χειρότερης μερίδας του έθνους».**

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Το έμαθες απ' έξω βλέπω.

ΕΝΕΑ: Ασφαλώς και όταν μ' έρχεται κοινωνική αγωνία, επαναλαμβάνω δύο τρία κομμάτια και ηρεμώ.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Φεύγουν.

ΕΝΕΑ: Για κοιτάξτε πως τρέχουν! Αλλά μπράβο και στην αστυνομία. Καθάρισε την κατάσταση και επανήλθε η τάξη. **Μπράβο! Ζήτω η ελευθερία!...**

(Πίσω από την κοπέλα εμφανίζεται ο διευθυντής του νεκροταφείου).

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Καταραμένη, τι φωνάζεις;

ΕΝΕΑ: Τίποτα κύριε διευθυντά, ζητωκραύγαζα για την αστυνομία.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ψεύτρα. Σ' άκουσα να φωνάζεις, ζήτω η ελευθερία!... Μάρτυρες οι συναδέλφοί σου.

ΕΝΕΑ: Με την έννοια της ελευθερίας της κυβέρνησης και της αστυνομίας.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Με περνάς για βλάκα; Από πότε υπάρχει ελευθερία σε μια κυβέρνηση που επιτρέπει στην αστυνομία να πυροβολεί το πλήθος;

ΕΝΕΑ: Δεν υπάρχει;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Αλλά εσένα τι σ' ενδιαφέρει; Μήπως θα τα βάλουν με μία μεθύστακα σαν εσένα; Θα τα βάλουν με τους ανωτέρους. Στοιχηματίζω ότι το έκανες επίτηδες για να με καταστρέψεις, επειδή δεν μπορείς να με υποφέρεις, όπως και ο μεθύστακας ο πατέρας σου, θεός σχωρέστον.

ΕΝΕΑ: Κύριε διευθυντά ας αφήσουμε κατά μέρος τους νεκρούς.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Α!!! Τώρα που το θυμήθηκα, ποιός σάς είπε να πάτε το πτώμα στην άλλη αίθουσα;

ΕΝΕΑ: Σίγουρα θα μιλάτε για το Γιουγκοσλάβικο πτώμα...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Γιουγκοσλάβικο;

ΕΝΕΑ: Ναι εκείνο από το λαθρεμπόριο, με ανταλλαγή γιαπωνέζικων τρανζίστορ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Τι είναι αυτή η ιστορία με τα ραδιοφωνάκια;

ΕΝΕΑ: Μα αφού το ξέρετε... η κατάληψη στους τάφους... Πάντως εγώ δεν θα πω τίποτα σε κανένα.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Όχι θα τα πεις σε μένα. Και αν καταλάβω ότι με δουλεύεις αλοίμονό σου...

ΕΝΕΑ: Ποιός σας δουλεύει; Από μόνη μου έβγαλα τον νόμο 143 QR για την απαλοτρίωση των νεκροταφείων για να γίνουν πάρκα; Αλλά μείνετε ήσυχος δεν θα μιλήσω... αν και κατάλαβα ότι υπάρχει στη μέση μία κερδοσκοπική κίνηση. Με το πρόσχημα του πάρκου θα μεταφέρουν το

νεκροταφείο 18 χιλιόμετρα έξω από την πόλη... Και η μεταφορά των πτωμάτων με τον νεκροσωλήνα. Αλλά σας το ξαναλέω δεν πρόκειται να μιλήσω.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Μα τι λές;... (απευθυνόμενος στους άλλους) για εξηγήστε μου τι λέει αυτή...

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Ευχαριστώ κυρία διευθυντά. Αλλά νομίζω ότι την ψάχνουν. Ένα αυτοκίνητο της αστυνομίας σταμάτησε μπρος στα γραφεία. Θα θέλουν να μιλήσουν μαζί της.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Η αστυνομία!! Έπρεπε να το καταλάβω... Σ' άκουσαν που φώναζες «Ζήτω η Ελευθερία» θα σκέφτηκαν ότι τους κοροΐδευες και τώρα θα τα βάλουν μαζί μου.

ΕΝΕΑ: Με συγχωρείται κυρία διευθυντά. Πείτε τους ότι το λάθος είναι δικό μου, ότι ήμουν μεθυσμένη, έχω εδώ τα στοιχεία σηκώνοντας το μπουκάλι. Μάλιστα θα πω λίγο μήπως με κάνουν αλκοτέστ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δεν είναι αρκετό να περάσεις για μεθυσμένη πρέπει να κάνεις και την τρελλή. Διότι είναι αποδεδειγμένο, το να κάνεις τον νεκροθάφτη σε τρελαίνει σε ένα ποσοστό 80%.

ΕΝΕΑ: Επειδή όμως εγώ δεν είμαι τρελλή, αρνούμαι.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Κλασική αντίδραση των τρελλών! Είναι μάρτυρες όλοι, όσοι ακούσανε αυτά που έλεγες προηγουμένως. Η κραυγή «Ζήτω η Ελευθερία». Είναι μια διέξοδος του υποσυνείδητου την στιγμή της κρίσης.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Κατάλαβα... Τώρα επειδή βρίσκεται σε κρίση φωνάζει «Ζήτω η Ελευθερία».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Λοιπόν για να ακούσω... όταν ένας σε καλεί πως απαντάς;

ΕΝΕΑ: «Ζήτω η Ελευθερία».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Όχι!!... Πρέπει πρώτα να πεις το όνομά σου και μετά το «Ζήτω η Ελευθερία» και αλοιμόνό σου αν αλλάξεις ιδέα. Αργότερα δε θα με εξηγήσεις την ιστορία με τις κερδοσκοπίες.

ΕΝΕΑ: Μείνετε ήσυχος. Δεν μιλώ, θα κάνω μόνο την

τρελλή.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Το ελπίζω. Λοιπόν πηγαίνω.

ΕΝΕΑ: «Ζήτω η Ελευθερία»... Συγνώμη κύριε διευθυντά αλλά το κάνω για προπόνηση.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Ηλίθια... Δε σε πέρασε από το μυαλό ότι σε διηγηθήκαμε μαλακίες; Όλη αυτή η υπόθεση της μεταφοράς του νεκροταφείου και του νεκροσωλήνα είναι μαλακίες.

Τώρα όμως μια και έρχεται αυτός ο κύριος με τα σκούρα, φεύγω...

ΕΝΕΑ: Κάθισε να με βοηθήσεις.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Ζήτω η Ελευθερία.

Μπαίνει ένας κύριος στα μαύρα, κοιτάζοντας γύρω του...

ΚΥΡΙΟΣ: Καλημέρα σας.

ΕΝΕΑ: «Ζήτω η Ελευθερία!»

ΚΥΡΙΟΣ: Πώς είπατε;...

ΕΝΕΑ: Ζήτω η Ελευθερία...

ΚΥΡΙΟΣ: Οποσδήποτε ζητώ... αλλά που είναι ο άνδρας σου;

ΕΝΕΑ: Ο άνδρας μου;

ΚΥΡΙΟΣ: Δεν είστε η σύζυγος του φύλακα;

ΕΝΕΑ: Όχι η κόρη.

ΚΥΡΙΟΣ: Τότε που είναι ο πατέρας σου;

ΕΝΕΑ: Έκτος τάφος, μετρώντας από δεξιά, δωδέκατη σειρά.

ΚΥΡΙΟΣ: Θάβει κανένα;

ΕΝΕΑ: Όχι είναι θαμμένος... Ζήτω η Ελευθερία...

ΚΥΡΙΟΣ: Δεν είναι καθόλου ευγενικό αυτό προς την μνήμη του πατέρα σου. Αλλά ποιός είναι υπεύθυνος εδώ;

ΕΝΕΑ: Εγώ... Αλλά δεν είδα τίποτα.

ΚΥΡΙΟΣ: Μα για ποιό πράγμα μιλάτε;

ΕΝΕΑ: Μα για την επίθεση των απεργών... Αυτοί ήταν που πυροβολούσαν... Τα είδα όλα.

ΚΥΡΙΟΣ: Και εγώ τα είδα... αλλά δεν πυροβολούσαν... Πετούσαν πέτρες.

ΕΝΕΑ: Πέτρες... Ναι... αλλά εναντίον της άοπλης αστυνομίας.

ΚΥΡΙΟΣ: Άοπλη;... Και οι πυροβολισμοί τί ήτανε;

ΕΝΕΑ: Ήταν οι απεργοί με το στόμα... και με φουσκωμένες σακούλες. Μέχρι και τα πτώματα ήταν ψεύτικα για να επηρεάσουν την κοινή γνώμη.

ΚΥΡΙΟΣ: Συγνώμη... αλλά μου φαίνεται ότι είσαι τρελλή.

ΕΝΕΑ: Ναι είμαι τρελλή... Γι' αυτό φωνάζω «Ζήτω η Ελευθερία». Το σφάλμα είναι όλο δικό μου, ο διευθυντής μου δεν ξέρει τίποτα, ούτε για την ελευθερία, ούτε για το Γιουγκοσλάβικο πτώμα, ούτε για την μεταφορά του νεκροταφείου, ούτε για τις κερδοσκοπίες. Γι' αυτό σας παρακαλώ να μη συλλάβετε, κύριε επιθεωρητά, το αφεντικό μου.

ΚΥΡΙΟΣ: Δεν είμαι επιθεωρητής της αστυνομίας, αλλά έμπορος που θέλει να σας ζητήσει μία χάρη. Θέλω να μου νοικιάσετε μία νεκρόκασα.

ΕΝΕΑ: Μα ποιός σας είπε ότι νοικιάζονται οι νεκρόκασες;

ΚΥΡΙΟΣ: Το ξέρω πως δεν νοικιάζονται... αλλά ήλπιζα ότι θα με βοηθούσατε.

ΕΝΕΑ: Άκουσε αγαπητέ έμπορε... Αν περνούσε από το χέρι μου να τις έπαιρνες όλες, αλλά είναι περιουσία του Δήμου και δεν μπορώ. Τις έχουν για τις κηδείες των φτωχών και αν εξαφανιστεί έστω και μία θα το καταλάβουν.

ΚΥΡΙΟΣ: Μα εγώ δεν θέλω να την πάρω μαζί μου... Θέλω να την νοικιάσω για να κοιμηθώ εδώ... Το βρίσκεται παράξενο; Είναι το ίδιο με το να πάτε σε ένα ξενοδοχείο και να νοικιάσετε δωμάτιο. Φεύγοντας δεν παίρνετε και το κρεβάτι μαζί σας...

ΕΝΕΑ: Πρώτα πρώτα αυτό δεν είναι ξενοδοχείο, και κατά δεύτερον γιατί θέλετε να κοιμηθείτε σε μία νεκρόκασα; Δεν πιστεύω να το κάνετε για τους ρευματισμούς;...

ΚΥΡΙΟΣ: Όχι για τους ρευματισμούς αλλά για να θεραπευτώ από μία νευρική αρρώστεια; τη φερετροφοβία. Δεν αντέχω στην σκέψη να μείνω κλεισμένος σε ένα φέρετρο.

ΕΝΕΑ: Υποφέρω και εγώ από αυτή την αρρώστεια.

ΚΥΡΙΟΣ: Και πως την θεραπεύετε;

ΕΝΕΑ: Τραβάω κάτι σούρες που μπορώ να πάω να κοιμηθώ σε κάσα με νεκρό χωρίς να το καταλάβω.

ΚΥΡΙΟΣ: Προσπάθησα και γω με το αλκοόλ, αλλά δεν έγινε τίποτα... Υποφέρω από επιάλτες... Ξυπνάω την νύχτα και νομίζω ότι βρίσκομαι σε φέρετρο. Οι τοίχοι μου σφίγγουν τα χέρια... βλέπω το καπάκι στο πρόσωπό μου, αισθάνομαι ότι θα σκάσω... Πάντοτε η κάσα μου έρχεται στενή στις πλάτες... Προσπαθώ να φωνάξω μα δεν μπορώ... Μόνο που το σκέφτομαι τώρα, άρχισα να ιδρώνω.

ΕΝΕΑ: Ηρεμήστε.

ΚΥΡΙΟΣ: Ο ψυχίατρος μου είπε ότι η μοναδική θεραπεία θα είναι να μπαίνω κάθε λίγο σ' ένα φέρετρο.

ΕΝΕΑ: Και γιατί δεν πάτε σε ένα γραφείο κηδειών να αγοράσετε μία. Μάλιστα ξέρω κάποιο που αυτές τις μέρες έχει εκπτώσεις. Μετά τις γιορτές τις ξεπουλάνε. Πηγαίνεται, πάρτε μία, βάλτε την κάτω από το κρεβάτι σας και όταν σας έρχεται η κρίση να μπαίνετε μέσα.

ΚΥΡΙΟΣ: Έτσι δεν έχει νόημα. Δεν θα υπάρχει το μακάβριο του νεκροταφείου. Ύστερα είναι και η γυναίκα μου, θα αρχίσει να βάζει πάνω ανθοδοχεία, μπιμπελό και θα την μετατρέψει σε ένα πρωτότυπο επιπλάκι. Φαντάζεσαι τι γέλια θα κάνουν μαζί μου;

Γι' αυτό σας λέω είστε η μόνη που μπορεί να με βοηθήσει. Αφήστε να ξαπλώσω σας παρακαλώ... Θα σας δίνω δύο χιλιάδες για κάθε επίσκεψη.

ΕΝΕΑ: Εντάξει. Ελάτε σ' αυτήν.

ΚΥΡΙΟΣ: Μήπως θα μου είναι στενή στις πλάτες;

ΕΝΕΑ: Μα τι λέτε τώρα... Είναι 38 νούμερο... Ελάτε, ξαπλώστε και θα σας έρθει γάντι.

Την στιγμή που πάει να μπει μέσα, η Ενέα του φωνάζει να βγει γρήγορα.

ΕΝΕΑ: Βγείτε γρήγορα έξω... Είναι μια γυναίκα στην

πόρτα.

ΚΥΡΙΟΣ: Μήπως μία με μαύρα.

ΕΝΕΑ: Ναι.

ΚΥΡΙΟΣ: Είναι η γυναίκα μου, που ήρθε να εξασκηθεί και αυτή.

ΕΝΕΑ: Δυστυχώς δεν έχουμε συζυγικές νεκρόκασες.

ΚΥΡΙΟΣ: Όχι. Η γυναίκα μου θέλει να εξασκηθεί στο να κάνει την χήρα. Έχει και αυτή τους επιάλτες της και πρέπει να εξασκηθεί και αυτή στο να με βλέπει ξαπλωμένο στο φέρετρο. Θα σας παρακαλούσα μάλιστα επειδή είναι η πρώτη φορά να μας αφήσετε για λίγο μόνους.

ΕΝΕΑ: Καλά λοιπόν... αλλά για πέντε λεπτά. (Πηγαίνει προς την πόρτα). Ελάτε κυρία... περάστε... Ο σύζυγός σας βρίσκεται στο φέρετρο. Αλλά δεν θέλω κλάμματα και φωνές... (Η κυρία προχωράει και μόλις βλέπει τον άνδρα της στο φέρετρο λιποθυμεί).

ΚΥΡΙΟΣ: Λιποθύμησε... Βοηθήστε την να σηκωθεί για να αρχίσουμε την εξάσκηση.

ΕΝΕΑ: (Σκύβει πάνω από την κυρία). Δυστυχώς δεν πρόκειται να κάνετε εξάσκηση... Πέθανε.

ΚΥΡΙΟΣ: (Βγαίνοντας από την κάσα). Αδύνατον... Ήξερα ότι είχε αδύνατη καρδιά αλλά και με την πρώτη φορά δεν το περίμενα να μείνει ξερή.

ΕΝΕΑ: Ξέρατε ότι είχε αδύνατη καρδιά;

ΚΥΡΙΟΣ: Ασφαλώς. Ο γιατρός μας είπε ότι μία δυνατή συγκίνηση θα ήταν μοιραία. Γι' αυτό απέφευγε κάθε δυνατό θέαμα. Δεν πήγαινε ούτε σινεμά. Αλλά δεν μπορούσε να μην έρθει στο δικό μου θέαμα... Η φτωχεια έπεσε στην παγίδα και ο χήρος είμαι εγώ τώρα. Χα! Χα!... Δεν ξαναγέλασα ποτέ τόσο σε ένα νεκροταφείο.

ΕΝΕΑ: Μα τότε την φερετροφοφία την δημιουργήσατε εσείς για να σκοτώσετε την γυναίκα σας.

ΚΥΡΙΟΣ: Χάρη στην πολύτιμη βοήθειά σας.

ΕΝΕΑ: Δεν πιστεύω να με μπλέξετε;... Θα τηλεφωνήσω στην αστυνομία.

ΚΥΡΙΟΣ; Τηλεφωνείστε με την άνεσή σας. Να δούμε

ὅμως ποιός θα σας πιστέψει. Γι' αυτό σας λέω ας τα αφήσουμε ωτά τώρα και να κοιτάξουμε να την εξαφανίσουμε σε κανένα τάφο.

ΕΝΕΑ: Δεν είναι δύσκολο. Θα την περάσουμε στο αρχείο για Γιουγκοσλάβικο πτώμα και θα κερδίσουμε και ραδιοφωνάκια από πάνω.

ΚΥΡΙΟΣ: Με δουλεύετε;

ΕΝΕΑ: Όχι!... Όχι!... δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Είναι ὅλοι ιδιωτικοί τάφοι. Οι μοναδικοί διαθέσιμοι είναι εκείνοι των φτωχών... Πρέπει ὅμως να την βάλω μαζί με κάποιον ἄλλο.

ΚΥΡΙΟΣ: Μην ενοχλήσαι. Η γυναίκα μου ἦταν πάντα δημοκράτισα: ἄσχημη μεν ἀλλά δημοκράτισα. Θα συνηθίσει.

ΕΝΕΑ: (Σηκώνοντας το βέλο που καλύπτει το πρόσωπο της χήρας). Ε! όχι και τόσο ἄσχημη: ἀπαλό δέρμα, ωραία μαλλιά... κόκκινα εἶναι κανονικά;

ΚΥΡΙΟΣ: Όχι, εἶναι μαύρα.

ΕΝΕΑ: Αυτή ἔχει κόκκινα... Και τώρα που κοιτάζω καλύτερα πρέπει να εἶναι κανονικά γιατί ἔχει και φακίδες στο πρόσωπο ὅπως ὅλες οι κοκκινομάλες.

ΚΥΡΙΟΣ: Φακίδες; Μήπως εἶναι η Αγγέλα μου;

ΕΝΕΑ: Γιατί ποιά εἶναι η Αγγέλα; Πάντως ρίξε μια ματιά.

ΚΥΡΙΟΣ: Δεν ἔχω το κουράγιο. Πείτε μου ἔχει μία ελίτσα στο μέτωπο;

ΕΝΕΑ: Ναι.

ΚΥΡΙΟΣ: Εἶναι η Αγγέλα μου... η Αγγέλα μου... (Παραπατάει και πέφτει ξαπλωτός ξανά μέσα στην νεκρόκασα).

ΕΝΕΑ. Πάει και αυτός τώρα;

Πίσω της σηκώνεται ξαφνικά η δῆθεν χήρα.

ΕΝΕΑ: Μαμά μου!...

ΣΥΖΥΓΟΣ: (δείχνοντας τον ἄντρα της). Αυτή την φορά την ἔπαθες εσύ. Μα ἀλήθεια πιστεύεις ὅτι ἤμουν τόσο ψάρι για να χάσω το δόλωμα; Στην ἀρχή μου εἶπες να ῥθῶ στην κηδεῖα ενός φίλου σου, που δεν υπήρχε

τελικά, μετά μου λες να ντυθώ στα μαύρα να φορέσω πλερέζα και να ρθώ εδώ.

ΕΝΕΑ: Εσείς ποιά είστε τελικά; Η σύζυγος ή η άλλη;

ΣΥΖΥΓΟΣ: Είμαι η σύζυγος μεταμφιεσμένη σαν την ερωμένη. Έβαλα κόκκινη περούκα και με ένα καφέ μολύβι έκανα τις φακίδες και με μια μαστίχα την ξλιά.

ΕΝΕΑ: Μα αφού σας έπιασα το χέρι και δεν είχατε σφιγμό!...

ΣΥΖΥΓΟΣ: Ποιό χέρι; Σας έδωσα από κάτω αυτό το πλαστικό...

ΕΝΕΑ: Εντάξει... Τώρα όμως που διασκεδάσατε αδειάστε μου την γωνιά. Λοιπόν κύριος σήκω από το φέρετρο... (Βλέποντας που δεν σηκώνεται πηγαίνει προς αυτόν και αντιλαμβάνεται ότι είναι νεκρός).

ΣΥΖΥΓΟΣ: Είστε σίγουρη; Φανταστικό... και αυτός που το οργάνωσε για μένα. Εγώ πίστευα ότι θα με αναγνωρίσει με την πρώτη ματιά αλλά αυτός πέθανε από την τρομάρα του.

ΕΝΕΑ: Αγαπίοσασταν πολύ βλέπω.

ΣΥΖΥΓΟΣ: Πάρε αυτά τα χρήματα για την ενόχληση.

ΕΝΕΑ: Ποιά ενόχληση;

ΣΥΖΥΓΟΣ: Που θα τον θάψεις.

ΕΝΕΑ: Μα αυτό είναι οικογενειακό βίτσιο. Λοιπόν κυρία θέλετε μια συμβουλή. Πάρτε μαζί σας τον αγαπημένο σας. Είμαστε στο ισόγειο, θα σας τον περάσω από το παράθυρο, τον φορτώνετε στο αμάξι, τον κάνετε μία βόλτα, βρίσκεται έναν ωραίο τοίχο, πέφτετε με το αμάξι επάνω και πάτε μετά να φωνάξετε βοήθεια.«Είχα ένα ατύχημα και ο άνδρας μου χτυπώντας το κεφάλι του πέθανε».

ΣΥΖΥΓΟΣ: Έτσι θα κάνω... Αλλά μπράβο σας, είστε δασκάλα στο να δημιουργείτε ιστορίες.

ΕΝΕΑ: Τι δασκάλα!... Εγώ πάω ακόμη νηπιαγωγείο αλλά πρέπει να μάθω γρήγορα γιατί εσείς θα με τρελλάνετε. Ελάτε να με βοηθήσετε να πάμε το πτώμα στο άλλο δωμάτιο που έχει παράθυρο για να σας το δώσω μετά.

Ἄντε ας βιαστούμε, γιατί αν παγώσει, δεν θα μεταφέρεται και θα χρειαστεί να του σπάσουμε τα κόκκαλα με σφυρί. Ωραία, τώρα πηγαίνετε από εκείνη την πόρτα και βγείτε έξω, να σας το δώσω.

ΠΟΥΤΑΝΑ: Χωρίς να το θέλω είδα ορισμένα πράγματα. Γιατί αυτή φόρτωσε το πτώμα στο αμάξι;

ΕΝΕΑ: Το πήγε μία βόλτα. Σε καμιά ωρίτσα θα γυρίσει. Ξέρεις δεν μπορούσα να πω όχι... Ἐρχονται κλαίγοντας οι καυμένες οι χήρες και πρώτα ζητούν να ξαναδούν το πτώμα του συζύγου για λίγο, να το αγκαλιάσουν και πριν τον θάψουν να κάνουν μαζί του μία ρομαντική βόλτα.

ΠΟΥΤΑΝΑ: Ο διευθυντής σας το ξέρει;

ΕΝΕΑ: Το ξέρει, αλλά κλείνει τα μάτια. Εξ' άλλου έτσι είμαι και ἔγω. Δεν είμαι ικανή να πω όχι...

ΠΟΥΤΑΝΑ: Και γω το ίδιο, αλλά εμένα με πληρώνουν να πω ναι.

ΕΝΕΑ: Και παραπονιέσαι; Ὅταν μια γυναίκα έχει το δικό σου επάγγελμα, που θα έλεγα ότι είναι αποστολή κοινωνική και όχι επάγγελμα... Αν είχα περισσότερο κουράγιο!... Θα έπρεπε να γυρίζω με ένα στρώμα στην πλάτη. Ξέρεις τι χρήματα θα κέρδιζα; Γιατί, κοιτάξε, μου το λένε όλοι, ότι έχω σεξουαλικό ταμπεραμέντο.

ΠΟΥΤΑΝΑ: Ἐτσι ντυμένη, δεν θα έλεγα ναι...

ΕΝΕΑ: Με πουλās το φόρεμα;

ΠΟΥΤΑΝΑ: Δως μου δύο χιλ. δρχ. και πάρτο, επειδή δε-σε συμπάθησα σε χαρίζω τις κάλτσες, τα παπούτσια, και αυτό το μικρό τσαντάκι που έχει μέσα ένα φανταστικό άρωμα. Βάζεις δύο σταγόνες από το «Αμαρτία της νύχτας» και τρέχουν από πίσω σου ακόμη και οι γάτοι.

ΕΝΕΑ: Σ' ευχαριστώ πολύ. Εσύ κορίτσι μου δεν είσαι πουτάνα,... είσαι νεράϊδα, μία νεράϊδα-πουτάνα. Αλλά δεν αντέχω άλλο, πάω δίπλα να ντυθώ. Παίρνω μαζί μου και την περούκα της χήρας, που την ξέχασε.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: (Μπαινει μέσα και βλέπει την πουτάνα).

Τι κάνετε εδώ δεσποινίς;

ΠΟΥΤΑΝΑ: Συγγνώμη, περνούσα από εδώ και...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δεν θέλω συγνώμες, είμαι ο διευθυντής του νεκροταφείου και αν δεν μου πείτε τι θέλετε θα φωνάξω την αστυνομία.

ΠΟΥΤΑΝΑ: Α!!... Και γω σας έψαχνα... για τον σύζυγό μου...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Τον σύζυγό σας;... Γιατί είστε χήρα;

ΠΟΥΤΑΝΑ: Τριών ημερών...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δεν σας φαίνεται και πολύ, ιδίως με αυτήν την εμφάνιση...

ΠΟΥΤΑΝΑ: Έφυγα βιαστικά από το σπίτι... Αλλά τα μαλλιά μου τα έβαψα μαύρα όπως βλέπεται... Λοιπόν στο θέμα μας. Τον σύζυγό μου τον θάψανε προχτές και θα ήθελα να τον ξεθάψετε για να κάνω μαζί του, για καμμία ωρίτσα, μία ρομαντική βόλτα. Μετά θα τον ξαναφέρω μη φοβάστε.

(Βγαίνοντας η σύζυγος από την άλλη μεριά μπαίνει μία γυναίκα με κοντό φόρεμα και βαμμένη πολύ. Είναι μια πουτάνα).

ΠΟΥΤΑΝΑ: Συγνώμη... βρήκα την πόρτα ανοιχτή και μπήκα κύριε νεκροθάφτη.

ΕΝΕΑ: Γιατί τι έχεις να πεις για την φωνή μου; Δεν έχεις μάτια να δεις ότι είμαι γυναίκα;

ΠΟΥΤΑΝΑ: Μία γυναίκα νεκροθάφτης!!... Αλλά τι με πειράζει ο καθένας έχει τα γούστα του. Εσύ κάνεις την νεκροθάφτη και γω την πουτάνα.

ΕΝΕΑ: Μα τότε αλλάζει το πράγμα. Έλα κάθισε... Μπράβο σου... Η μοναδική περίπτωση ανωτερότητας τη γυναίκας πάνω στον άνδρα. Το επάγγελμά σου χειραφετεί, εξυψώνει την γυναίκα. Μπράβο σου.

ΠΟΥΤΑΝΑ: Σταμάτα να με δουλεύεις. Στο κάτω κάτω καλύτερα πουτάνα, παρά νεκροθάφτης.

(Ξαναμπαινει η χήρα).

ΣΥΖΥΓΟΣ: Είμαι έτοιμη... έφερα το αμάξι κάτω από το παράθυρο. Μα ποιά είναι αυτή;

ΕΝΕΑ: Μία φίλη μου... Μείνε ήσυχη... χειραφετημένη γυναίκα... δεν πρόκειται να μιλήσει. (Προς την πουτάνα).

Μπορείς να περιμένεις λίγο;

ΠΟΥΤΑΝΑ: Θα ήθελα να τηλεφωνήσω. Είναι κάτι το επείγον. (Ανοίγει την τσάντα της για να βρει το τηλέφωνο. Ψάχνοντας βγάζει από την τσάντα της του κόσμου τα πράγματα: κάλτσες, σουτιέν, ένα ζευγάρι παπούτσια, κραγιόν, κολώνια και ένα μεταξωτό φόρεμα).

ΕΝΕΑ: (Μόλις το βλέπει). Καλά γυρίζεις και με δεύτερο φουστάνι στην τσάντα σου;

ΠΟΥΤΑΝΑ: Το έχω για περίπτωση ανάγκης γιατί συμβαίνουν πολλά... Υπάρχει ο τύπος που σε ζητάει ένα κομμάτι ύφασμα για ενθύμιο και εκείνος που του αρέσει να σου σκίζεις το φόρεμα. Εξ άλλου όταν σε κυνηγάει η αστυνομία πρέπει να τρέξεις μέσα σε χώματα, να περάσεις φράχτες με σύρματα και τότε αντίο παπούτσια, κάλτσες και φόρεμα.

ΕΝΕΑ: Τι αθλητικό επάγγελμα!!...

ΣΥΖΥΓΟΣ: Τι θα γίνει, θα μου το δώσεις από το παράθυρο;... Θα κρυώσει.

ΕΝΕΑ: Σηκώνει το πτώμα, το περνάει από το παράθυρο και το πτώμα πέφτει μέσα στο αμάξι.

ΣΥΖΥΓΟΣ: (Φωνάζοντας). Ευχαριστώ πολύ... Αντίο.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Μου φαίνεται ότι υπερβάλλετε...

ΠΟΥΤΑΝΑ: Επειδή όμως δεν έχω αμάξι, θα μπορούσα να πάρω ταξί; ή θα μου δανείσετε το ποδήλατο που είδα απ' έξω. Εγώ στη σέλα και αυτός μπροστά... Πολύ ωραία... Θα θυμηθώ και τα χρόνια που είμασταν αρραβωνιασμένοι.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Έξω γρήγορα, δεν αντέχω άλλο...

ΠΟΥΤΑΝΑ: Μην χάνεται την ψυχραιμία σας... Την άλλη όμως την αφήσατε να τον κάνει βόλτα... Αυτό είναι κοινωνική αδικία.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Έξω... αλλιώς θα σας πετάξω εγώ...

Ενέα!... Ενέα!...

ΕΝΕΑ: Μισό λεπτό κύριε διευθυντά, ξεντύνομαι... (Μπαί-

νει μέσα φορώντας τα ρούχα της πουτάνας και την περούκα της χήρας).

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Τι βλέπω!... Δεν το πιστεύω... Δεν σ' αναγνωρίζω... Κάνε μια στροφή να σε δω...

ΕΝΕΑ: Μήπως δεν σας αρέσω; Να πάω να ξεντυθώ;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Όχι!... Όχι!... Παναγία μου τι κορμί είναι αυτό!...

Έλα να καθίσουμε λίγο μαζί, δίπλα δίπλα, να μου πεις και για εκείνη την ιστορία σχετικά με την μεταφορά του νεκροταφείου.

ΕΝΕΑ: Τιποτα κύριε διευθυντά, ήταν ένα αστείο. (Εκείνη τη στιγμή μπαίνουν μέσα οι νεκροθάφτες). Να!... Ρωτήστε και αυτούς... Εμπρός πέστε στον κύριο διευθυντή ότι ήταν ένα αστείο που το φανταστήκαμε έτσι για πλάκα...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ναι αλλά ποιός το φαντάστηκε από όλους σας;

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Η Ενέα κύριε διευθυντά.

ΕΝΕΑ: Ποιός... Δεν άκουσα καλά; (Οι νεκροθάφτες της κάνουν νόημα να συνεργαστεί)... Ναι εγώ κύριε διευθυντά, ξέρετε πολλές φορές τους διηγούμαι ιστορίες για να γελάμε. Και αυτοί τις καταπίνουν όλες.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Επιτέλους φτάνει!... Ενέα αυτά που έλεγες είναι αλήθεια και θέλω να μου πεις ποιός σου έδωσε τις πληροφορίες:

(Τον κοιτούν όλοι έκπληκτοι). Αν δεν πιστεύετε ρίξτε μια ματιά στην εφημερίδα «Κερδοσκόποι εργολάβοι οικοδομών προσπαθούν να πείσουν την Δημαρχία για την μεταφορά του νεκροταφείου. Αύριο η σύσκεψη των συμβούλων».

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Στο διάολο... Δεν μπορείς να σκεφτείς μία ιδέα και αμέσως σου την κλέβουν. Προβλέπω από τώρα ότι οι κερδοσκόποι θα νικήσουν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ενέα... για πες μας τώρα από που το έμαθες;

ΕΝΕΑ: Έτσι το σκέφτηκα... Η φαντασία μου ξεπέρασε την πραγματικότητα. Πρέπει να ξέρετε κύριε διευθυντά

ότι είμαι μέντιουμ και προλέγω το μέλλον.

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Αλήθεια είναι... Η Ενέα μιλώντας με τους νεκρούς, μαθαίνει πράγματα που θα συμβούν στο μέλλον.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δηλ. αυτά τα έμαθες μιλώντας με τους πεθαμένους;

ΕΝΕΑ: Ναι... και ήταν μάλιστα πολύ θυμωμένοι. Μου είπαν: «Πες στον διευθυντή ότι αν επιτρέψει να μεταφερθεί το νεκροταφείο θα πάθει μεγάλο κακό».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Μα τι πεθαμένοι και πράσινα άλογα... Αν εσύ είσαι μέντιουμ, εγώ είμαι ρινόκερος.

ΕΝΕΑ: Δεν με πιστεύεται ε!... Ελάτε όλοι εδώ και κάνετε τουτ-τουτ. Θα του αποδείξω ότι είναι ρινόκερος.

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Εγώ λέω να σταματήσου με... Αυτά τα πράγματα με τρομάζουν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Εγώ αντίθετα το διασκεδάζω. Γι' αυτό καθίστε όλοι εδώ.

ΕΝΕΑ: Λοιπόν ξεκινάμε; Κάντε όλοι τουτ-τουτ.

(Μαζεύονται γύρω από την Ενέα και κάνουν τουτ-τουτ. Σε λίγο ακούγεται ένας παράξενος θόρυβος, σαν συνομιλίες).

ΕΝΕΑ: Σκάστε... Νομίζω ότι είμαι σ' επαφή... (Ξανακούγεται ο παράξενος θόρυβος). Εμπρός, εμπρός... με ποιόν πεθαμένο μιλάω;

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Μα από που έρχεται αυτή η φωνή; Με παγώνει το αίμα...

ΠΡΩΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Εσύ και η μανία σου να κάνεις αστεία. Βλέπεις τώρα; Σ' είχα πει να αφήσεις ήσυχους τους πεθαμένους.

ΕΝΕΑ: Κάντε ησυχία... αφού βλέπετε μιλάω με τον άλλο κόσμο... Λίγο σεβασμό.

(Από ψηλά ακούγεται μια γυναικεία φωνή: Δεσποινίς μισό λεπτό να σας συνδέσω με το υπεύθυνο χερουβείμ).

Θα ήθελα να μιλήσω με τον πατέρα μου, τον Φραντζέσκο Αντζελάρι... Μπαμπά... εγώ είμαι η Ενέα!...

Τι; Πως; Θέλεις να μιλήσεις με τον διευθυντή του νεκροταφείου;... Ναι, εδώ είναι σ' ακούει...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: (Τρέμοντας). Σ' ακούω Φραντζέσκο... Τι θέλεις;

ΑΝΔΡΙΚΗ ΦΩΝΗ: Αγαπητέ κύριε διευθυντά, είστε ένας μεγάλος κλέφτης: Κάνεις κομπόδεμα κρατώντας χρήματα από το μισθό μας, παίρνεις ποσοστά από τους μαρμαροτεχνίτες, από τους κατασκευαστές φερέτρων και από τα γραφεία κηδειών. Αρνήσου το αν είσαι ικανός!...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Το δέχομαι... είναι αλήθεια...

ΑΝΔΡΙΚΗ ΦΩΝΗ: Και τώρα πες στους κυρίους, γιατί ενδιαφέρεσαι τόσο πολύ, να μάθεις ποιός τους πληροφόρησε για την μεταφορά του νεκροταφείου... Εμπρός πέστο!...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: (Τρομοκρατημένος). Να... ο όμιλος αυτών των επιχειρηματιών μου έδωσε χρήματα για να γνωμοδοτήσω θετικά στον Δήμο για την μεταφορά του νεκροταφείου.

ΑΝΔΡΙΚΗ ΦΩΝΗ: Και μετά;...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Να... μπήκα και εγώ στην επιχείρηση. Δική μου ήταν η ιδέα να αγοράσουμε τους τάφους. Ζητάω συγνώμη όμως.

ΑΝΔΡΙΚΗ ΦΩΝΗ: Γονάτισε... Δεν δέχομαι την συγνώμη σου... Πρέπει τώρα να τους καταγγείλεις όλους, κατάλαβες; Διαφορετικά θα στείλουμε 1000 πεθαμένους που θα σε γεμίσουνε σκουλήκια. Πρέπει να τα καταγγείλεις όλα διαφορετικά θα έρθω εγώ κάτω ή καλύτερα θα στείλω τον...

ΕΝΕΑ: Ποιόν θα στείλεις μπαμπά;

ΑΝΔΡΙΚΗ ΦΩΝΗ: Ένα που θα κάνει αυτόν τον μπάσταρδο που κερδοσκοπεί από τους νεκρούς να παρακαλάει, να ζητάει έλεος.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Συγνώμη, Συγνώμη... θα πάω να τους καταγγείλω όλους.

ΑΝΔΡΙΚΗ ΦΩΝΗ: Αυτά είχα να πω... Ενέα σε χαιρετώ.

ΕΝΕΑ: Μπαμπά θέλω κάτι προσωπικό να σε ρωτήσω.

Που έβαλες το βιβλιάριο των καταθέσεων του ταμειου-
τηρίου. Έφαγα τον τόπο και δεν τον βρίσκω... Εμπρός μ'
ακούς; Εμπρός; Έκλεισε χωρίς να μου το πει. Κρίμα...
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Θεέ μου... τι τρομερό... πρέπει γρήγορα
να πάω στον εισαγγελέα και μετά σε μια εφημερίδα για να
τα καταγγείλω όλα.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Δώστε μου λίγο νερό...
Ακόμη τρέμω... Κοιτάξτε η Ενέα είναι ακόμη υπνωτισμέ-
νη... Μοιάζει απολιθωμένη... Για να ξυπνήσει νομίζω ότι
πρέπει να ξανακάνουμε τουτ-τουτ...

(Αρχίζουν να κάνουν όλοι τουτ-τουτ). Να ξυπνάει...

ΕΝΕΑ: Κάποιος... Αισθάνομαι ότι κάποιος έρχεται...
Νάτος έρχεται.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ποιός είναι;

ΕΝΕΑ: Νομίζω ότι είναι ο πεθαμένος που θα έστελνε ο
πατέρας μου... Νάτος... έρχεται.

*(Από το βάθος περπατώντας σα ρομπότ μπαινει ο κύριος
με την «φερετροφοβία»).*

ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΕΣ: Βοήθεια!...

ΕΝΕΑ: Ποιός είναι;... Α εσείς... Τελικά εσάς στείλανε
κάτω... Μη φοβάστε είναι φίλος μου... πέθανε πριν δύο
ώρες στα χέρια μου.

(Όλοι κολλάνε στον τοίχο τρομοκρατημένοι).

ΚΥΡΙΟΣ: Συγγνώμη που μπήκα χωρίς να χτυπήσω την
πόρτα...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Συγχώρεση!... Συγχώρεση... Έφευγα
για την καταγγελία.

ΕΝΕΑ: Έλα κάθισε κοντά μου, να ξεκουραστείς.

ΚΥΡΙΟΣ: Α... εσείς είστε δεσποινίς;... Δεν σας αναγνώ-
ρισα μ' αυτά τα ρούχα... Με την περούκα... Τόσο σε-
ξουαλική... τόση ακτινοβολία.

ΕΝΕΑ: Εσείς το λέτε αυτό που ήρθατε φρέσκος-φρέσκος
από τον κάτω κόσμο, με τόσους αγγέλους γύρω σας.
Ποιός ξέρει τι ακτινοβολία θα έχουν.

ΚΥΡΙΟΣ: Δεν το αρνούμαι. Είναι πολύ ωραίοι, αλλά απόμακροί... Θα έλεγα κρύοι. Γενικά όλο το περιβάλλον είναι κρύο. Ευτυχώς που έπεσα μέσα στους Άραβες... Μελαχρινούλες με καμπύλες που σε κλείνουν το μάτι... Νόμιζα ότι βρισκόμουν στο πάρκο. Πέρασα πολύ ωραία στον αραβικό παράδεισο.

ΕΝΕΑ: Γιατί, υπάρχει και αραβικός παράδεισος; Μα πώς; Εμάς μας έχουν μάθει ότι υπάρχει μόνο ένας παράδεισος, ο δικός μας...

ΚΥΡΙΟΣ: Και όχι μόνο μουσουλμανικός; Υπάρχει για τους βουδιστές, τους βραχμανιστές, τους ινδουϊστές... Υπάρχει για όλα τα γούστα.

Στην αρχή βέβαια υπήρχε μόνο ο δικός μας ο βιβλικός, αλλά τι τα θέλετε ο Θεός μας είναι τόσο καλός, έχει τέτοια καλή καρδιά που δεν το φαντάζεστε.

Ας φανταστούμε ένα ινδουϊστή που φτάνει στον παράδεισο και λέει στον υπεύθυνο. «Συγνώμη, που είναι ο παράδεισός μου;» Ο υπεύθυνος τότε του απάντά: «Ινδουϊστή ο δικό σου παράδεισος δεν υπάρχει, σε ξεγέλασαν». Μπορείτε να φανταστείτε τα μούτρα του φτωχού ινδουϊστή. Τι απογοήτευση... «Μα πως γίνεται; δεν είναι δυνατόν; Έζησα μία ζωή τίμια και ολιγαρκή, έμεινα τριάντα μέρες με το χέρι σηκωμένο μέχρι που έπαθα αγκύλωση. Έμεινα καθιστός με τα πόδια σταυρωμένα όπως είναι γραμμένο στις γραφές, για να καθαρίσει το μυαλό μου και να προσευχηθώ μέχρι που απέκτησα κοίλη δίσκου στη μέση και ρευματική αρθρίτιδα. Τίμησα την ιερή αγελάδα... Δηλαδή με λίγα λόγια έκανα όλα όσα πρέπει να κάνει ένας καλός ινδουϊστής και τώρα μου λέτε ότι δεν υπάρχει η νιρβάνα μου, ότι όλα ήταν μια απάτη;»

Σ' αυτή την περίπτωση τι θα έκανε ο καλός Θεός μας;... έξυσε την γενιάδα του, έβαλε την χερούκλα του στο κεφάλι του ινδουϊστή και του είπε: «Έλα γιέ μου... μην στεναχωριέσαι... κάτι θα κάνουμε και για σένα...

Θέλεις τον παράδεισό σου;... Λοιπόν, πάρτον... (Τρακ, κάνει μια κίνηση ταχυδακτυλουργού σε ένα

μεγάλο σύννεφο που περνούσε από πάνω, και αμέσως αρχίζει να βρέχει). Έτσι έγινε ο ινδουιστικός παράδεισος.

Μετά έρχεται ένας Άραβας και του λέει: «Σ' αυτόν έδωσες, αλλά σε μένα τι θα γίνει;»). Και ο καλός θεός μας που είναι τόσο δίκαιος και γενναιόδωρος, (τράκ... κάνει άλλη μία ταχυδακτυλουργική κίνηση), και να ο μουσουλμανικός παράδεισος γεμάτος γυμνές γυναίκες για τους σεξουαλικούς Άραβες.

Έτσι στην συνέχεια έγιναν οι διάφοροι παράδεισοι.
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Εσένα σε ποιόν παράδεισο σε βάλανε;
ΚΥΡΙΟΣ: Είμαι ακόμη εν αναμονή. Έκανα αίτηση για τον μουσουλμανικό παράδεισο, αλλά μάλλον δεν θα γίνει τίποτα. Εκκρεμούν πολλές αιτήσεις. Δεν θα πάω ποτέ σ' αυτόν τον παράδεισο εκτός αν επιτύχω σ' αυτή την αποστολή μου.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Τι αποστολή;

ΚΥΡΙΟΣ: Για σας κύριε διευθυντά. Αν σε τρεις ώρες δεν πάτε για την καταγγελία, πρέπει να σας πάω επάνω ζωντανό ή νεκρό.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Για το όνομα του Θεού!... Φεύγω αμέσως... Φωνάξτε μου ένα ταξί... Όχι καλύτερα να πάω τρέχοντας.

ΚΥΡΙΟΣ: Ενέα... υπάρχει ένα μέρος για να πλυθώ γιατί είμαι χάλια.

ΕΝΕΑ: Ελάτε από δω. Θα σας δώσω και ένα κοστούμι του πατέρα μου ν' αλλάξετε.

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Παιδιά ακόμη είμαι τρομοκρατημένος... Ιδρώνω συνέχεια.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: (Μπαίνει στην σκηνή από την πόρτα που έφυγε ο διευθυντής γελώντας και κοιτάζοντας προς τα έξω). Κοιτάξτε πως τρέχει!... Φτωχέ διευθυντή... Μα νομίσατε ότι η φωνή ερχόταν από τον κάτω κόσμος;

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Ποιανού ήτανε;

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Δική μου και πρέπει να

ευχαριστήσουμε την δεσποινίδα που είναι στο άλλο γραφείο επειδή συνεργάστηκε και έκανε το χερουβείμ. Μιλούσα από τον αεραγωγό. Ακούσαμε που βρισκόσασταν σε δύσκολη θέση και αμέσως στήσαμε το σενάριο του παραδείσου.

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Και εμείς που το χάσαμε σα χάνοι... Και ο πεθαμένος που ήρθε σ' αποστολή ποιός ήταν;

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Μα τι πεθαμένος... Τον συναντήσαμε στην είσοδο, έπαχνε την Ενέα.. όταν του είπαμε για το σενάριο, συνεργάστηκε αμέσως για το μεγάλο φινάλε. Για να πω την αλήθεια στο κατόντημα που ήταν φαινόταν σαν πεθαμένος. Τι νομίζετε... ότι θα κάνετε μόνο εσείς αστεία... Δεν λέτε που σας γλύτωσα από την απόλυση.

ΚΥΡΙΟΣ: *(Μπαίνει με την Ενέα, φορώντας καθαρό παντελόνι).* Λοιπόν έπαιξα καλά το ρόλο του πεθαμένου;

ΕΝΕΑ: Είσασταν περίφημος... Αλλά τα ρούχα σας που τα κάψατε;

ΚΥΡΙΟΣ: Η γυναίκα μου, όπως την συμβούλεψες, έπεσε στον τοίχο με το αυτοκίνητο, με παράτησε και πήγε να φωνάξει βοήθεια. Τότε σκέφτηκα: «Να η κατάλληλη στιγμή να εξαφανίσω το πτώμα».

ΕΝΕΑ: Ποιό πτώμα;

ΚΥΡΙΟΣ: Μα το δικό μου δεσποινίς. Ανοίγω το τεπόζιτο της βενζίνης και πετάω μέσα ένα σπέρτο... δεν πρόλαβα να γυρίσω την πλάτη μου και έγινε έκρηξη. Ευτυχώς που δεν κήκα ολόκληρος.

ΕΝΕΑ: Και τώρα η γυναίκα σου θα νομίσει ότι κήκες στο αυτοκίνητο;

ΚΥΡΙΟΣ: Όχι μόνο η γυναίκα μου αλλά όλοι... οι φίλοι, η αστυνομία, οι εφημερίδες... Μα τι ωραία μαλλιά που έχετε;

ΕΝΕΑ: Αλήθεια; Αλλά ξέρει δεν είναι αληθινά.

ΚΥΡΙΟΣ: Το ξέρω, είναι της γυναίκας μου. Η ανόητη νόμισε ότι με την μεταμφίεση θα περνούσε για την φιλε-

νάδα μου. Την Αγγέλα μου θα την αναγνώριζα από τα πόδια μόνο, έτσι όμορφα που είναι, θα έλεγα σαν τα δικά σας.

ΕΝΕΑ: Κανένας μέχρι τώρα δεν μου είπε ότι έχω ωραία πόδια...

ΚΥΡΙΟΣ: Ίσως γιατί μέχρι τώρα θα συνάντησες επιφανειακούς άνδρες. Τα πόδια σε μια γυναίκα είναι όλα! Ευτυχώς έχουμε μείνει λίγοι που μπορούμε να τα εκτιμήσουμε. Δεν λέω ότι δεν έχεις άλλες χάρες. Έτσι που περπατάς μοιάζεις σαν μια κούκλα που λέει «Νάμαι, ποιός με θέλει, πουλιέμαι».

ΕΝΕΑ: Για πούλημα, όπως οι πουτάνες;

ΚΥΡΙΟΣ: Δεν ήθελα να σας προσβάλλω... Συγγνώμη.

ΕΝΕΑ: Μα ποιός προσβάλλεται... Ξέρεις ότι ο πατέρας μου όταν γεννήθηκα πηδούσε από την χαρά του; Βλέπεις βγήκα κορίτσι και ήθελε να με βγάλει στο κλαρί. Όταν μεγάλωσα με μάθαινε πως να περπατάω, πως να κρατάω το τσαντάκι, πως να χαμογελάω στον πελάτη, πως να τον σταματάω... Φυσικά παρέμεινα μόνο στην τεχνική εξάσκηση, πρακτική καθόλου. Βλέπεις ήθελα να γίνω δασκάλα. Πήγα για μερικούς μήνες στο Πανεπιστήμιο, αλλά μόλις πέθανε ο πατέρας μου από την στεναχώρια του επειδή δεν έγινα πουτάνα, τα παράτησα και πήρα την θέση του στο νεκροταφείο. Έτσι η επιθυμία του να γίνω πουτάνα έμεινε μόνο στα σχέδια, χωρίς πρακτική. Τι θα λέγατε όμως κύριε να με χειραφετήσετε εσείς;

ΚΥΡΙΟΣ: Πως είπες;

ΕΝΕΑ: Να... Θα ήθελα να γίνω πραγματική πουτάνα, δηλωμένη με κάρτα στην αστυνομία, και με σας θα ήταν πιο εύκολο να σπάσω τον πάγο. Και για σας εξ άλλου θα ήταν πιο εύκολο, μια και έχω τα μαλλιά της γυναίκας σας και τα πόδια της Αγγέλας... Θα με βοηθήσετε;

ΚΥΡΙΟΣ: Δηλαδή θέλεις να κάνουμε εταιρία;

ΕΝΕΑ: Θέλεις να γίνεις ο προστάτης μου;

ΚΥΡΙΟΣ: Όχι ακριβώς... Θα σε αρραβωνιαστώ... Θα σου δώσω χρήματα για να γίνεις πραγματική κυρία, φτάνει

μόνο να πας στο γραφείο μου και να πάρεις τα χρήματα από το χρηματοκιβώτιο. Να τα κλειδιά της πόρτας.

ΕΝΕΑ: Και αν με πιάσουν;

ΚΥΡΙΟΣ: Κανένας κίνδυνος. Φτάνει να ντυθείς καλόγρια.

ΕΝΕΑ: Γιατί καλόγρια;

ΚΥΡΙΟΣ: Γιατί το γραφείο μου βρίσκεται σ' ένα παλιό κτίριο, ήταν παλιά μοναστήρι. Μείνανε όμως μερικές καλόγριες που διαχειρίζονται ένα είδος τρελλάδικου. Και μέρα να πας ο θυρωρός δεν θα σου πει τίποτα. Εκεί οι καλόγριες μπαινοβγαίνουν. Αν σε βρουν στο γραφείο μου μπορείς να πεις ότι έκανες λάθος πόρτα και να φύγεις.

ΕΝΕΑ: Όχι δεν δέχομαι... Δεν είναι δουλειά για μένα...

Κι ύστερα που θα βρω ρούχα καλόγριας;

ΚΥΡΙΟΣ: Μην το στενοχωριέσαι αυτό. Υπάρχουν ειδικά καταστήματα που πουλάνε ρούχα για καλόγριες και για παπάδες.

ΕΝΕΑ: Τότε ας αγοράσουμε μια φορεσιά παπά και να πας εσύ.

ΚΥΡΙΟΣ: Ούτε να το σκέφτεσαι. Θα με αναγνώριζαν και τότε αλοιμόνο μου. Ξέρεις κήρυξα πτώχευση και όλα μου τα υπάρχοντα είναι κατασχεμένα, έτσι αν με πιάσουν θα με βάλουν στη φυλακή το λιγώτερο δέκα χρόνια και χωρίς δίκη.

ΕΝΕΑ: Υπάρχουν πολλά λεφτά στο χρηματοκιβώτιο;

ΚΥΡΙΟΣ: Λεφτά όχι αλλά κάτι έγγραφα που θα έκαναν την μισή Ιταλία να τρέμει από τον φόβο της. Δεν με πιστεύεις βλέπω. Λοιπόν όταν τα πάρεις βγάλε ένα οποιοδήποτε έγγραφο μια φωτοτυπία και στείλτο στον ενδιαφερόμενο με ένα σημείωμα: «Εάν σε μία εβδομάδα δεν μου δώσεις 10 εκατομ. η φωτοτυπία θα κάνει το γύρω των εφημερίδων». Και τότε να δεις αν σου λέω αλήθεια...

ΕΝΕΑ: Δηλαδή εκβιασμό; Αλλά γιατί δεν τον έκανες πιο μπροστά;

ΚΥΡΙΟΣ: Αν το έκανε πιο μπροστά, θα καταλάβαιναν ποιός ήταν από πίσω. Αυτοί οι απατεώνες μου εμπιστεύθηκαν τα έγγραφα και ήταν σίγουροι ότι θα προτιμού-

σα να πεθάνω παρά να τους προδώσω. Απατεώνας ναι, αλλά σωστός. Σωστός όμως μέχρι που ήμουν ζωντανός. Από την στιγμή όμως που πέθανα έχω και γω το δικαίωμα να ζησω όπως αυτούς.

(Από έξω ακούγεται το ουρλιαχτό σειρήνας).

ΕΝΕΑ: Τα ίδια πάλι... Συμπλοκή με απεργούς πάλι...

ΚΥΡΙΟΣ: Όχι αυτή τη φορά κυνηγούν τις πουτάνες. Τις καημένες, κοίτα πως τρέχουν.

ΕΝΕΑ: (Ακούγοντας χτύπημα στην πόρτα). Ποιός είναι;

ΠΟΥΤΑΝΑ: Είμαι αυτή που σ' έδωσε το φουστάνι... άνοιξε σε παρακαλώ;

ΕΝΕΑ: Έλα... Μπές μέσα... Δεν πιστεύω όμως να τα βάλουν μαζί μου έπειτα...

ΠΟΥΤΑΝΑ: Μην στεναχωριέσαι... Δεν με είδε κανείς... Κοίτα τους καταραμένους πως μας κυνηγούν... Ούτε στο νεκροταφείο μας αφήνουν τώρα ήσυχες... Στο διάβολο έρχονται προς τα εδώ... Που να κρυφτώ;...

ΕΝΕΑ: Μπες στην νεκροφόρα και μην μιλάς.

ΚΥΡΙΟΣ: Εγώ που να κρυφτώ; Μπορεί να με αναγνωρίσουν...

ΕΝΕΑ: Εσύ μπες σε μια νεκρόκασα και τράβα το καπάκι της.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ: Ανοιξτε...

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Άσε Ενέα... Θα ανοίξω εγώ.

(Μπαίνουν μέσα τρεις αστυνομικοί με πολιτικά, σπρώχνοντας δύο πουτάνες).

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ: (Βλέποντας την Ενέα ντυμένη με τα ρούχα της πουτάνας). Νάτη κύριε επιθεωρητά... Τι σας έλεγα ότι μπήκε εδώ μέσα για να κρυφτεί...

ΕΝΕΑ: Σιγά... τι σας έπιασε;

ΠΡΩΤΗ ΠΟΥΤΑΝΑ: Ποιά είναι αυτή;

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: (Προς τον νεκροθάφτη). Μπράβο σου φιλοξενείς τώρα και πουτάνες;

ΤΡΙΤΟΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Για σιγά κύριε επιθεωρητά.

Μου φαίνεται ότι παρεξηγείς τα πράγματα. Η δεσποινίς...
ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Σκάσε γιατί θα βάλω και σένα στο φρέσκο για προστασία.

ΕΝΕΑ: Γιατί θα με βάλετε στο φρέσκο;

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Το ρωτάει κιόλας; Θα σε πάνε μέσα για να σε χαρακτηρίσουμε στα κιτάπια μας. Θα σε δώσουμε ταυτότητα πουτάνας.

ΕΝΕΑ: Α τότε αλλάζει... πάμε στο φρέσκο... Άντε μην καθυστερούμε;

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Μας δουλεύεις κιόλας;... Πάμε μέσα τότε για να καταλάβεις.

ΕΝΕΑ: Μα ποιος σας δουλεύει;... Εγώ δεν ξέρω, τι να κάνω για να σας ευχαριστήσω... Μου είστε πολύ συμπαθητικός όμορφέ μου επιθεωρητή.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Πάμε μέσα όλοι... Αυτή είναι τρελλή.

Πέφτει η σκηνή

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Ένα γραφείο με μεσαιωνικές καμάρες. Έπιπλα γραφείου όχι μοντέρνα. Πίνακες στους τοίχους. Στην μία πλευρά μία μεγάλη σιδερένια σόμπα, που τα μπουριά της ανεβαίνουν μέχρι το ταβάνι, εκεί κάνουν γωνία και βγαίνουν από τη δεξιά μεριά.

Όταν ανοίγει η αυλαία βλέπουμε στην σκηνή έναν τύπο που καταγίνεται με τα συρτάρια, αρκετά είναι πεσμένα στο πάτωμα. Καθώς ξεκρεμάει έναν πίνακα από τον τοίχο ακούει θόρυβο στην πόρτα. Σταματάει τον ψάξιμο, βγάζει από το σακάκι του ένα πιστόλι και πάει πίσω από την πόρτα. Μπαίνει η Ενέα ντυμένη καλόγρια. Ο κλέφτης την σπρώχνει μέσα στο δωμάτιο. Μόλις η Ενέα βλέπει οπλισμένο τον κλέφτη βγάζει μία φωνή.

ΕΝΕΑ: Μαμά μου!...

ΚΛΕΦΤΗΣ: Συγγνώμη αδελφή, σας πέρασα για κλέφτη! Βλέπετε κάποιος πριν προσπάθησε να διαρρήξει το γραφείο, η κλειδαριά είναι ήδη σπασμένη.

ΕΝΕΑ: Να γιατί δεν γυρνούσε το κλειδί...

ΚΛΕΦΤΗΣ: Γιατί εσείς έχετε το κλειδί του γραφείου;

ΕΝΕΑ: Τι βλάκας που είμαι! Πρέπει να έκανα λάθος στην πόρτα... Αυτό δεν είναι το μοναστήρι... δεν βλέπω καμία αδελφή.... Συγγνώμη για την ενόχληση πρέπει να φύγω... Αλλά ποιός έκανε αυτή την καταστροφή στο γραφείο;... Μπήκαν κλέφτες;

ΚΛΕΦΤΗΣ: Ευτυχώς όμως από ότι φαίνεται δεν πήραν τίποτα. Κάνω την απογραφή τώρα. Είμαι ο αρχιταμίας

Ξέρετε...

ΕΝΕΑ: Θέλετε να σας βοηθήσω, να τα τακτοποιήσετε;

ΚΛΕΦΤΗΣ: Σας ευχαριστώ αδελφή. Δυστυχώς όμως πρέπει να τα κάνω μόνος μου... Μια που δεν ξέρετε το γραφείο μπορεί να τα βάλετε λάθος.

ΕΝΕΑ: Μπορώ πριν φύγω να τηλεφωνήσω στις αδελφές καλόγριες για να μην ανησυχούν;

ΚΛΕΦΤΗΣ: Ασφαλώς αδελφή...

ΕΝΕΑ: Εμπρός... δεσποινίς παίρνετε το εσωτερικό 12;...

Εκεί που εργάζεται η Ενέα;... Εμπρός; Είμαι η αδελφή Ενέα...

(Από αριστερά της σκηνής εμφανίζεται πάνω σε ρόδες μια νεκρόκασα στην οποία κάθεται ο φερετρόφοβος κύριος με το τηλέφωνο στο χέρι).

ΚΥΡΙΟΣ: Επιτέλους Ενέα... από που τηλεφωνείς;

ΕΝΕΑ: Ακούστε ηγουμένη βρίσκομαι στο γραφείο...

Έκανα λάθος πόρτα ξέρετε... συμβαίνει καμιά φορά...

Ευτυχώς υπήρχε εδώ ο αρχιταμίας που παραλίγο να με κτυπούσε με το πιστόλι του, με πέρασε για κλέφτη.

ΚΥΡΙΟΣ: Ο αρχιταμίας; Πες μου το όνομά του...

ΕΝΕΑ: Η ηγουμένη με ρωτάει το όνομά σας. Επειδή με φερθήκατε καλά θέλει να σας χαρίσει μία χρυσή πλάκα με τα αρχικά σας για τον λαιμό.

ΚΛΕΦΤΗΣ: Α... την ευχαριστώ, Αρμάνδος Πιερούτζι.

ΕΝΕΑ: Τον λένε Αρμάνδο Πιερούτζι.

ΚΥΡΙΟΣ: Πως είναι στην εμφάνιση;

ΕΝΕΑ: Τύπος νορμάλ, μέτριος, αδύνατος, χωρίς μουστάκι.

ΚΥΡΙΟΣ: Κοίταξε αν έχει χρυσά δόντια.

ΕΝΕΑ: (Προς τον κλέφτη). Άνοιξε το στόμα σου να δω τα δόντια σου... Ηγουμένη δεν έχει χρυσά δόντια, αλλά τα ούλα του είναι πολύ κόκκινα.

ΚΥΡΙΟΣ: Ρώτησέ τον τότε και από ποιόν έχει προσληφθεί γιατί εγώ δεν είχα κανένα ταμία Πιερούτζι.

ΕΝΕΑ: Ε όχι φτάνει... Εγώ δεν τον ρωτώ τίποτα άλλο...

Αν θέλετε ηγουμένη ρωτήστε τον εσείς... (Πρός τον κλέφτη). Θέλει να σας ρωτήσει η ηγουμένη.

ΚΛΕΦΤΗΣ: (Ανυπόμονος και ενοχλημένος από τις ερωτήσεις). Εμπρός;... Καλημέρα ηγουμένη... τι θέλετε... (κλείνει το ακουστικό με το χέρι του και λέει στην Εννέα)... Μά έχει ανδρική φωνή!...

ΕΝΕΑ: Ανδρική ναι αλλά είναι πολύ θρήσκα.

ΚΥΡΙΟΣ: Άκουσε κύριε Αρμάντο, επειδή γνωρίζω πολύ καλά τον διευθυντή σου τον κύριο Σαντρίνι, θα ήθελα να του δώσεις τους χαιρετισμούς όταν θα τον δεις αύριο στο γραφείο.

ΚΛΕΦΤΗΣ: Οπωσδήποτε δεν θα το ξεχάσω.

ΚΥΡΙΟΣ: Σας ευχαριστώ... Μου δίνετε τώρα λίγο την αδελφή;... Ευχαριστώ. (Προς την Ενέα που πήρε το ακουστικό). Άκουσε αυτός δεν είναι ούτε δικός μου, ούτε των συνεταιρών μου, υπάλληλος. Τον έστησα παγίδα με τον κύριο Σαντρίνι, τον διευθυντή του, ο οποίος είναι φανταστικό πρόσωπο... Για μένα είναι ή κλέφτης ή κανένας της αστυνομίας...

ΕΝΕΑ: (Τρομοκρατημένη). Αστυνομία;... (και κατεβάζει το ακουστικό)... Πρέπει να πηγαίνω. Στο μοναστήρι με περιμένουν πολλές δουλειές...

ΚΛΕΦΤΗΣ: Μια στιγμή αδελφή... φαίνομαι για τόσο βλάκας; Για ποιά αστυνομία έλεγες; Ποιός ήταν ο άνδρας που μίλησα;

ΕΝΕΑ: Στο δικό μας μοναστήρι συνηθίζεται οι ηγουμένες να είναι άντρες... Και ύστερα ο δικός μας είναι κρυμμένος εκεί από το '45. Τον κυνηγούσαν οι κομμουνιστές επειδή ήταν φασίστας... Πάντως συγγνώμη που πρέπει να πηγαίνω... είναι η ώρα για να κτυπήσω τις καμπάνες...

ΚΛΕΦΤΗΣ: Δεν σας πιστεύω ότι θα πάτε στο μοναστήρι. Για μένα θα πάτε ίσια στην αστυνομία για να καταγγείλετε ότι στο γραφείο υπάρχει ένας κλέφτης... Αδελφή σταμάτα να κάνεις τη χαζή... Αφού κατάλαβες ότι είμαι κλέφτης... Γι' αυτό θα κάτσεις εδώ μαζί μου ώσπου να

βρω αυτό που ψάχνω. Μετά θα με συνοδέψεις μέχρι την είσοδο. Μαζί σου κανείς δεν θα με σταματήσει... Πως σου φαίνεται αδελφή;

ΕΝΕΑ: Πολύ ωραία, αδελφέ.

ΚΛΕΦΤΗΣ: Μπράβο. Τώρα κάθισε στην πολυθρόνα και άσε με να δουλέψω. Και μην επιχειρήσεις κανένα αστείο γιατί είμαι νευρικός. (Ο κλέφτης αρχίζει να κοιτάζει πίσω από τα κάδρα, να κτυπάει τον τοίχο... η Ενέα τον κοιτάζει με απαθές βλέμμα, ξαφνικά λέει όπως στο παιχνίδι του νερού και της φωτιάς όταν κρύβουμε ένα πράγμα). Νερό, νερό...

ΚΛΕΦΤΗΣ: Μη με δουλεύεις!... Σου είπα ότι είμαι νευρικός...

ΕΝΕΑ: Ήθελα μόνο να σε βοηθήσω, να βρεις το χρηματοκιβώτιο. Αυτό δεν ψάχνεις;

ΚΛΕΦΤΗΣ: Αυτό ψάχνω, αλλά εσύ σταμάτα να με δουλεύεις... Ίσα ίσα που έπρεπε να δείξεις λίγο κατανόηση... Σου φαίνεται σωστό, εσύ μία καλόγρια να με δουλεύεις; Τι νομίζεις ότι με ευχαρίστησε να κάνω τον κλέφτη; Αν έφτασα σ' αυτό το σημείο είναι επειδή είμαι απελπισμένος... Έχω οικογένεια στην πλάτη μου... Ήθελα να βλέπατε τα μούτρα της γυναίκας μου και των παιδιών μου όταν γυρίσω στο σπίτι χωρίς χρήματα, με τα χέρια άδεια.

ΕΝΕΑ: Κι εγώ γι' αυτό θέλω να σας βοηθήσω. Έτσι που πας θα ξημερωθείς στο ψάξιμο... Όταν χάνουν τίποτα στο μοναστήρι εμένα φωνάζουν για να το βρώ... Είμαι ραβδοςκόπος ξέρεις και με τις αισθήσεις μου καταλαβαίνω που είναι το κρυμμένο πράγμα.

ΚΛΕΦΤΗΣ: Βοήθησέ μου λοιπόν!... Αλλά αν είναι κανένα αστείο αλοιμόνο σου...

ΕΝΕΑ: Μείνε ήσυχος δεν είναι αστείο... (ο κλέφτης αρχίζει να γυρίζει στο δωμάτιο όπως στο παιχνίδι και η Ενέα του λέει ανάλογα νερό νερό... Όταν πλησιάζει στην σόμπα του λέει φωτιά φωτιά).

ΚΛΕΦΤΗΣ: Εδώ είναι, ούτε που θα το φανταζόμουν ποτέ... Πρέπει να ομολογήσω ότι χωρίς την βοήθειά σου

δεν θα το εύρισκα ποτέ... (Ανοίγει την πόρτα της σόμπας για να δει το χρηματοκιβώτιο).

Α!... Τι ατυχία... είναι ένα Stranger με διπλή ασφάλεια και αν δεν ξέρεις τον συνδυασμό χρειάζεται 5 κιλά δυναμίτη για να το ανατινάξεις... Δηλαδή καταστροφή... Εδώ σε θέλω τώρα αδελφή ραβδοσκόπε. Να δούμε πόσο μάντης είσαι!...

ΕΝΕΑ: Δεν χρειάζεται. Ξέρω ένα σύστημα πιο γρήγορο. Θα το κάνω μόνο για τα παιδιά σου, αλλά υπό έναν όρο: Τα μισά για τα δικά μου παιδιά του ορφανοτροφείου και επίσης ότι χαρτιά έχει μέσα θα τα πάρω εγώ. Σύμφωνοι; ΚΛΕΦΤΗΣ: Σύμφωνοι αλλά που ξέρεις ότι έχει χαρτιά μέσα;

ΕΝΕΑ: Είμαι ή δεν είμαι μάντης!... Εσύ όμως όση ώρα θα προσπαθώ να το ανοίξω θα πας εκεί στην εικόνα θα γονατήσεις και θα προσευχηθείς σ' ένα άγιο για να μας βοηθήσει.

ΚΛΕΦΤΗΣ: Μα δεν θυμάμαι καμία προσευχή!...

ΕΝΕΑ: Πες ότι νάναι... η προσπάθεια μετράει... (ανοίγει την τσάντα της παίρνει τα νούμερα και αρχίζει να γυρίζει τον δίσκο της κλειδαριάς)... τρία, έξη, τέσσερα... ζήτω άνοιξε η πρώτη κλειδαριά... (προς τον κλέφτη). Στα γόνατα και συνέχισε να προσεύχεται... ένα, ενιά, επτά... Στο διάβολο δεν ανοίγει, μπλοκάρισε... (ξανασκύβει και ξαναπροσπαθεί).

ΚΛΕΦΤΗΣ: Μπλοκάρισε;... Ωραίες μου άγιε, συμπαθητικές μου άγιε που ούτε σε γνωρίζω κάνε να ανοίξει η κλειδαριά...

ΕΝΕΑ: Άνοιξε! άνοιξε! Σταμάτα τις προσευχές... Τώρα όμως να τηρήσουμε την συμφωνία μας, μισά εσύ — μισά εγώ... (Τα παίρνει όλα από μέσα και πάει στο τραπέζι), για να κάνει την μοιρασιά). Ένα εσύ - ένα εγώ... Ένα εσύ - ένα εγώ...

ΚΛΕΦΤΗΣ: Ποιός θα το φανταζότανε!... Μία καλόγρια ειδική στο άνοιγμα χρηματοκιβωτίων!... Όχι σαν την δικιά μου την Λουίζα... Δεν μου λές αδελφή τι θα έλεγες

να τα παρατήσεις όλα και να ρθεις μαζί μου να κάνουμε εταιρεία; Εγώ θα προσεύχομαι στον άγιο και εσύ θα ανοίγεις το χρηματοκιβώτιο. Σε ένα μήνα θα αδειάσουμε όλα τα χρηματοκιβώτια της Ιταλίας.

ΕΝΕΑ: Τι;... βγάλτο από το μυαλό σου... Μπορεί να παρσούρηκα μία φορά, αλλά το έκανα για τα παιδιά που περιμένουν, δεν πρέπει να γίνει βίτσιο.

ΚΛΕΦΤΗΣ: Βίτσιο που αποδίδει όμως. Αδελφή μας κάνουμε μία εταιρία μαζί... Πέτα τα ρούχα της καλόγριας και σε παντρεύομαι, αν το θέλεις. Δεν θα το πιστέψεις αλλά αισθάνομαι ήδη ερωτευμένος μαζί σου. Άκου πως χτυπάει η καρδιά μου...

ΕΝΕΑ: Θα είσαι τρελλός μου φαίνεται!... Ερωτευμένος!... Μα εσύ δεν είσαι ήδη παντρεμένος;...

ΚΛΕΦΤΗΣ: Παντρεμένος και κολοκύθια... Απλώς συζώ με μία φίλη.

ΕΝΕΑ: Και τα παιδιά που σε περίμεναν; Όλα ψέμματα... Για κοίτα τον απατεώνα που με κάνει και τον ερωτευμένο... Έτσι μ' έρχεται να σε φτύσω...

ΚΛΕΦΤΗΣ: Ηρέμησε αδελφή... Κάνε την αγία αν το θέλεις, αλλά θα κρατήσω όλα τα κλοπιμαία... τίποτα στην μέση...

ΕΝΕΑ: Καταραμένε!... και τα είχα χωρίσει τόσο ωραία... Δεν πειράζει όμως κράτησε τα λεφτά εσύ και εγώ θα κρατήσω τα χαρτιά.

ΚΛΕΦΤΗΣ: Σαν πολύ να σ' ενδιαφέρουν τα χαρτιά... Για να τα δω λίγο...

ΕΝΕΑ: Ούτε να το σκέφτεσαι.

ΚΛΕΦΤΗΣ: Δώστα μου γιατί θα έχουμε κακά ξεμπερδέματα. (Λέγοντας αυτά την σημαδεύει με το πιστόλι).

(Η Ενέα εκνευρισμένη του πετάει στα μούτρα τα χαρτιά - ο κλέφτης ξαφνιασμένος πατάει την σκανδάλη του όπλου - Μετά τον πυροβολισμό η Ενέα πέφτει ξερή στο πάτωμα).

ΚΛΕΦΤΗΣ: Τι έκανα ο ηλίθιος!... Την σκότωσα. (Ακούγονται φωνές από τις σκάλες).

ΦΩΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑΣ: Ποιός πυροβόλησε;

ΦΩΝΗ ΑΝΔΡΑ: Ακούστηκε από το πρώτο πάτωμα. Αλλά ποιός μπορεί να είναι αφού τα γραφεία είναι κλειστά.

ΦΩΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑΣ: Πήγαινε να δεις... Κάποιος πρέπει να είναι επάνω...

(Εν τω μεταξύ ο κλέφτης προσπαθεί να μπει στο χρηματοκιβώτιο μαζί με τα κλοπιμαία. Δεν χωράει όμως, ξαναβγαίνει και πάει να τα βάλει σ' ένα συρτάρι το βλέμμα του όμως πέφτει σε ένα άγαλμα αγίου, το ανασηκώνει, κρύβει μέσα τα κλοπιμαία και μετά κλείνεται στο χρηματοκιβώτιο, το οποίο ασφαλιζεται μόνο του μετά το κλείσιμο). Μπαίνουν στην σκηνή ο θυρωρός με την γυναίκα τους.

ΘΥΡΩΡΟΣ: Μια καλόγρια... Η καημένη... Την σκότωσαν... Να και το πιστόλι...

ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΘΥΡΩΡΟΥ: Μην το αγγίζεις γιατί η αστυνομία θα βρει τα δικά σου αποτυπώματα.

ΘΥΡΩΡΟΣ: (Σκύβει πάνω από την Ενέα). Δεν είναι πεθαμένη! αναπνέει... εξ' άλλου δεν βλέπω πουθενά αίματα... Πήγαινε κάτω και φώναξε καμμία από τις καλόγριες. Ποιός ξέρει πως ανέβηκε εδώ πάνω... Θα είναι καμμία από τις καινούργιες.

ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΘΥΡΩΡΟΥ: Ναι αλλά ποιός πυροβόλησε; Μήπως ήθελε να αυτοκτονήσει;

ΘΥΡΩΡΟΣ: Πήγαινε στις καλόγριες γιατί θα πυροβολήσω εσένα τώρα.

(Ενώ φεύγει η γυναίκα του, βλέπει πάνω σ' ένα τραπέζι μερικές μπουκάλες κονιάκ. Βάζει λίγο σ' ένα ποτήρι και το δίνει στην Ενέα να το πιει).

ΘΥΡΩΡΟΣ: Πως είσαι αδελφή;

ΕΝΕΑ: Αηδία! Το κονιάκ εννοώ... Υπάρχει αυθεντικό γαλλικό και εσύ με βάζεις να πτώ από το εγχώριο;...

ΘΥΡΩΡΟΣ: Περιμενε να σου βάλω από το γαλλικό... Ποιός σε πυροβόλησε όμως;

ΕΝΕΑ: Ένας κλέφτης... (Βλέπει τον θυρωρό που βάζει κονιάκ). Μα τι είναι φάρμακο και με το βάζεις με το

σταγονόμετρο; Γέμισε το ποτήρι... Μόλις με είδε που μπήκα τρόμαξε και πυροβόλησε... Κοίταξε την τρύπα στον τοίχο... Πόσο άσχημα αισθάνομαι... Βάλε μου ακόμη ένα ποτήρι... Μπα τι βλέπω. Το άφησε όλα εδώ... Που να τα έκρυψε άραγε;

ΘΥΡΩΡΟΣ: Πρέπει να καλέσουμε την αστυνομία για να κάνουμε μήνυση, για κλέψιμο και απόπειρα φόνου..

ΕΝΕΑ: Δεν νομίζω ότι είναι σωστό... Στο κάτω κάτω δεν πρόλαβε να πάρει τίποτα... Ας συγχωρήσουμε τον αμαρτωλό, σε όλους μπορεί να τύχει να κάνουν λάθος. (Βάζει στο ποτήρι της να πιεί).

ΘΥΡΩΡΟΣ: Είστε πολύ καλή αδελφή... τι καρδιά!... Αν ήταν όλοι οι παπάδες σαν και σας... Όχι σαν την γυναίκα μου, που μου ορμάει κάθε δύο λεπτά!... Μα γιατί δεν συνάντησα μία γυναίκα σαν και εσάς;...

(Ακούγονται φωνές από έξω).

ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΘΥΡΩΡΟΥ: Απο δω αδελφές. Λίγα σκαλοπάτια ακόμη και φτάσαμε...

ΕΝΕΑ: Ποιός είναι;

ΘΥΡΩΡΟΣ: Η γυναίκα μου που πήγε στο μοναστήρι και φώναξε τις αδελφές σου καλόγριες.

ΕΝΕΑ: Τις αδελφές μου; (Πίνει το ποτήρι και λιποθυμάει).

ΘΥΡΩΡΟΣ: Από δω αδελφές... Μην ανησυχείτε, λιποθύμησε από την συγκίνηση μόλις σας άκουσε.

ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Ηγουμένη ξυπνήστε... Πέρασαν όλα τώρα...

ΘΥΡΩΡΟΣ: Είναι ηγουμένη; Πως και δεν την είδα πιο πριν;

ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Ούτε μεις την έχουμε ξαναδεί. Είναι η καινούρια μας ηγουμένη... Αλλά την περιμέναμε για αργότερα. Ξέρετε έρχεται από την Ινδία. Και η καημένη μόλις ήρθε της έτυχε αυτό με τον κλέφτη. Αλλά ποιός πυροβόλησε;

ΘΥΡΩΡΟΣ: Ένας κλέφτης. Παραλίγο να την σκοτώσει

και αυτή η άγια γυναίκα δεν θέλησε ούτε την αστυνομία να τηλεφωνήσει. Συγχώρεση. — Συγχώρεση έλεγε...

Όλοι μπορούν να κάνουν λάθος (Προς την γυναίκα του).

Τ' ακούς; Οι άνδρες μπορούν να κάνουν και λάθος!...

ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΘΥΡΩΡΟΥ: Είστε τυχερός να έχετε μια τέτοια ηγουμένη. Γιατί η προηγούμενη με όλο τον σεβασμό ήταν...

ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Ήταν λίγο αυστηρή μόνο. Βέβαια αν η ηγουμένη Αντωνία είναι τόσο καλή όσο λέτε πρέπει να μας συμπάθησε ο Κύριος. Αλλά μας είχαν γράψει ότι θ' ερχότανε σε ένα μήνα με το πλοίο.

ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Φαίνεται ότι πήρε το αεροπλάνο... Ησυχία συνέρχεται...

ΕΝΕΑ: Οι Ινδοί μου που είναι;... Διώξτε τις ιερές αγελάδες που τρώνε τα λουλούδια μας... (Αμέσως την πιάνει λόξυγγας χικ!... χικ!...).

ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Η καημένη έχει λόξυγγα.

ΘΥΡΩΡΟΣ: Αφού ήπια ένα μπουκάλι κονιάκ.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Ποιός της έδωσε να πει;

ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΘΥΡΩΡΟΥ: Αυτός ο ηλίθιος!... Μα τι νομίζεις, ότι είναι όλοι μεθύστακες σαν και σένα; Δεν ξέρεις ότι οι καλόγριες δεν πίνουν.

ΘΥΡΩΡΟΣ: Αυτή όμως φαίνεται ότι το τσουίζει συχνά.

ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΘΥΡΩΡΟΥ: Σκάσε βλάσφημε! Την μέθυσες την καημένη... Σβήσε αυτό το βρωμερό πούρο. (Ο θυρωρός πάει να σβήσει το πούρο σε ένα σταχτοδοχείο).

Όχι εκεί... θα λερώσεις... Πέταξέ το μέσα στην σόμπα. Πάμε αδελφές κάτω να σας φτιάξω ένα καφέ (προς τον σύζυγο). Έτσι μου ρχεται να σου σπάσω το κεφάλι ηλίθιε...

ΘΥΡΩΡΟΣ: (Μονολογώντας). Την άλλη φορά που θα γεννηθώ, θα παντρευτώ μία καλόγρια.

ΕΝΕΑ: (Που μόλις συνήλθε). Πού είμαι; Ποιές είστε;

ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Φτάσατε στο μοναστήρι ηγουμένη αλλά κάνατε λάθος στην πόρτα. Τώρα όλα τελείωσαν. Εγώ είμαι η αδελφή Λουκία, ηγουμένη Αντωνία, και

από δω η αδελφή Καρμέλα.

ΕΝΕΑ: Πως πάνε τα πράγματα εδώ;

ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Άσχημα ηγουμένη. Δεν μπορούσε να είναι χειρότερα. Από τότε που μείναμε χωρίς ηγδυμένη μας τύχανε από όλα. Η σκεπή, οι τοίχοι όπου είναι οι άρρωστοι πέφτουν και λεφτά για επισκευή δεν μας δίνει το κράτος. Μας λείπουνε κρεβάτια, ζητήσαμε και μας έστειλαν από κείνα με τα τρία πατώματα. Οι καημένοι οι άρρωστοι πέφτουν με το κεφάλι πάντα και όπως ξέρετε για τους ψυχοπαθείς δεν είναι η καλύτερη θεραπεία. Με ένα πρόχειρο υπολογισμό θέλουμε περίπου ένα εκατομμύριο για να κλείσουμε τουλάχιστον τις πιο μεγάλες τρύπες.

ΕΝΕΑ: Ένα εκατομμύριο; (Τεντώνει το κεφάλι της και ψάχνει γύρω στο δωμάτιο). Που να τα έκρυψε άραγε;... Αν βγήκε όπως λέει ο θυρωρός με τα χέρια στις τσέπες, πρέπει να είναι εδώ.

ΕΝΕΑ: Το αισθάνομαι κάπου εδώ βρίσκονται... Αν μπορούσα να μιλήσω με τους πεθαμένους! Το έμαθα στην Ινδία αλλά χρειάζονται οι φίλοι μου Ινδιάνοι για να κάνουν τουτ τουτ!...

ΚΛΕΦΤΗΣ: (Με φωνή σαν να πνίγεται μέσα από το χρηματοκιβώτιο). Βοήθεια!... Αδελφή καίγομαι!... Βοήθεια!!

ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Ποιός να ήταν ηγουμένη; Τι φωνή τρομοκρατημένη που ζητούσε βοήθεια.

ΕΝΕΑ: Θα είναι κάποια φτωχή ψυχή από το καθαρτήριο της κόλασης. Μα ποιά καλή ψυχή είσαι; Μίλα... μ' ακούς;

ΚΛΕΦΤΗΣ: Σ' ακούω... Αλλά βγάλτε με έξω από δω, καίγομαι.

ΕΝΕΑ: Θα κάνουμε τα πάντα. Αδελφές πρέπει να πούμε προσευχές... (προς τον νεκρό) πώς λέγεσαι;

ΚΛΕΦΤΗΣ: Εγώ είμαι αδελφή ο Αρμάντο: βγάλε με έξω γιατί θα πνιγώ από τον καπνό.

ΕΝΕΑ: Εμείς θα κάνουμε τα πάντα αλλά εσύ πρέπει να

μας πεις που είναι τα λεφτά.

ΚΛΕΦΤΗΣ: Θα σας το πω, αλλά μετά θα με βγάλετε, σύμφωνοι;... Βρίσκονται μέσα στο κούφιο άγαλμα του άγιου.

ΕΝΕΑ: (Πάει και ψάχνει). Α! νάτα, τα βρήκα... άγια ψυχή... Μπράβο σου... ο Θεός σ' έστειλε...

ΚΛΕΦΤΗΣ: Ε! Καλόγριες θυμηθείτε την υπόσχεσή σας...

ΕΝΕΑ: Μείνε ήσυχος... Θα προσευχηθούμε για σένα... Θα αρχίσουμε από τώρα καθώς θα φεύγουμε. Πάμε αδελφές. (Βγαίνουν από την σκηνή ψέλνοντας).

ΚΛΕΦΤΗΣ: Καίγομαι, καίγομαι...

Σκοτάδι

Με την επιστροφή του φωτός επάνω στην σκηνή βρίσκονται μερικοί ψυχοπαθείς με την κλασική πυτζάμα με ρίγες. Βρισκόμαστε στο τρελοκομείο. Πηδάνε και τραγουδούν.

Σχεδόν μία φορά την ημέρα
μας κάνουν ηλεκτροσόκ
επειδή είμαστε ψυχοπαθείς
και εκτός των άλλων και νευροπαθείς.

Ένας δίνει ένα δυνατό χαστούκι σε έναν άλλο ο οποίος δεν αντιδρά. Δύο άλλοι κάνουν ότι πριονίζουν ένα κορμό δένδρου, μιμούνται με το στόμα το θόρυβο του ανύπαρκτου πριονιού. Άλλοι με απλανές βλέμα παρακολουθούν την εργασία των άλλων. Μπαίνει μία καλόγρια.

ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Μπράβο παιδιά. Έρχεται η καινούρια ηγουμένη. Κάντε την να δει πόσο υπάκουοι είστε. Εμπρός πηγαίνετε να φέρετε τους πάγκους σας.

Μπαίνουν δύο τρελλοί τρέχοντας.

ΠΡΩΤΟΣ ΤΡΕΛΛΟΣ: Αδελφή πέστε του να σταματήσει να μού κλείνει ματάκι.

ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Έλα ηρέμησε... Καταλαβαίνω, μεταξύ ανδρών δεν είναι και τόσο ωραίο, αλλά δεν έγινε και τίποτα σοβάρο στο κάτω κάτω. Ελάτε τώρα, μπήτε

στην σειρά και αργίστε να τραγουδάτε σαν καλά παιδιά χωρίς παραφωνίες... Ποιός θα σας διευθύνει όμως;

Μπαίνει στην σκηνή ο κύριος φερετρόφοβος ντυμμένος με ριγέ πυτζάμα σαν τρελλός.

ΚΥΡΙΟΣ: Αν θέλετε θα διευθύνω εγώ.

ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Ποιός είσαι; δεν σ' έχω ξαναδει!...

Πώς βρέθηκες εδώ;

ΚΥΡΙΟΣ: Ούτε γω το ξέρω. Πριν μισή ώρα ανέβηκα στο λεωφορείο και επειδή δεν είχα χρήματα, όρμηξαν σαν τρελλοί επάνω μου και με έφεραν εδώ.

ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Μόνο και μόνο επειδή δεν είχατε λεφτά μαζί σας;

ΚΥΡΙΟΣ: Είχα δέκα δραχμές στις τσέπες αλλά δεν τις έβρισκα.

ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Τις 10 δραχμές;

ΚΥΡΙΟΣ: Όχι τις τσέπες, τις ξέχασα στο σπίτι μαζί με το παντελόνι.

(Οι τρελλοί γελάνε...).

ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Ωραία... το παντελόνι το έχεις τώρα;... Για να δούμε αν τα καταφέρνεις στην διεύθυνση της χορωδίας.

(Αρχίζουν να τραγουδούν).

Σχεδόν μία φορά την ημέρα
μας κάνουν ηλεκτροσόκ,
επειδή είμαστε ψυχοπαθείς
και ολίγο νευροπαθείς
και γι' αυτό έξω από την κοινωνία.
Αλλά στις τελευταίες εκλογές
οι αδελφές του μοναστηριού
μας έβαλαν να ψηφίσουμε,
να ψηφίσουμε κρατώντας μας
το χέρι και όλα αυτά για
την δόξα του πολιτισμού μας.
Και χάρη στην γνωστή μέθοδο
του κρύου μπάνιου

που χρησιμοποιείται στο μοναστήρι.

Τώρα είμαστε πιο νορμάλ.

Είμαστε πάλι ψυχοπαθείς,
μα τους τρέχοντες κανόνες
τους γνωρίζουμε:

Λογικός είναι όποιος αφήνει
τα πράγματα όπως είναι.

Τρελλός δε όποιος κλαίγεται
επειδή δεν έχει τίποτα.

Αν θέλεις να ξεσκάσεις
πες ανέκδοτα για τους υπουργούς
τις γυναίκες, τους παπάδες.

Πες ότι όλα είναι ακριβά,
ότι οι φόροι είναι μεγάλοι
αλλά μείνε ήρεμος χωρίς
να κάνεις απεργίες.

Γιατί αν θέλεις αύξηση
διαπράτεις μεγάλο αμάρτημα
θα κάνεις να κλαίει το κράτος
θα κάνεις να κλαίει ο εργοδότης σου
που σε δίνει δουλειά
και πηγαίνει τα χρήματά του στην Ελβετία
χωρίς να πληρώνει φόρους
χρηματοδοτώντας εταιρίες στο εξωτερικό.

Γι' αυτό για δικό μας καλό
μην παραπονιέσαι.

Είμαστε νευροψυχοπαθείς,
είμαστε ψυχοπαθείς,
γι' αυτό είμαστε ευχαριστημένοι
μ' αυτά που έχουμε
γι' αυτό θέλουμε να παραμείνουν
τα πράγματα όπως έχουν.

ΚΥΡΙΟΣ: (Βλέποντας την Ενέα να μπαινεί). Μαμά μου...
(Βγαίνει από την αντίθετη πλευρά).

ΕΝΕΑ: Μπράβο σας... Κάθε άλλο παρά τρελλοί μοιά-

ζουν.

(Οι δύο τρελλοί με το φανταστικό πριόνι αρχίζουν ξανά).

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Βέβαια είναι λανθασμένο να τους λέμε ψυχοπαθείς. Σ' αυτούς έγινε, θα έλεγα, μία μεταφυσική μεταστροφή της πραγματικότητας. Εξηγούμαι με ένα απλό παράδειγμα. Κοιτάξτε εκείνους τους δύο. (Δείχνει το δίδυμο με το πριόνι). Κοιτάξτε τώρα (σε ένα τρελλό). Πήγαινε να καθίσεις σε εκείνο τον πάγκο, κάθισε αναπαυτικά.

ΤΡΕΛΛΟΣ: Φαίνομαι για βλάκας; Λες και δεν έβλεπα... Εδώ και μισή ώρα πριονίζουν τον πάγκο.

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Κανείς άλλος που να θέλει να καθίσει; (όλοι του γυρίζουν την πλάτη). Είδατε; Έχουν όλοι τους πεισθεί ότι εκείνοι οι δύο έχουν πράγματι πριονίσει τον πάγκο. Το γεγονός ότι δεν είναι πριόνι δεν μετρά γι' αυτούς... Μετράει η κίνηση. Κλασσική παρανοϊκή μεταστροφή της πραγματικότητας. (Κάθεται στον πάγκο ο οποίος ανοίγει στα δύο... οι τρελλοί γελούν... ο καθηγητής μάλλον έκπληκτος σηκώνεται). Δεν μπορώ να καταλάβω πως έγινε!... Μια και μιλάμε ηγουμένη για την παρανοϊκή μεταστροφή της πραγματικότητας θα ήθελα να παρακολουθήσετε άλλο ένα πείραμά μου. Κοιτάξτε... υποτίθεται ότι έχω ένα ποτήρι στο χέρι, το γεμίζω από ένα φανταστικό μπουκάλι και προσφέρω το φανταστικό ποτό σε ένα από τους αρρώστους (κάνει νόημα σε ένα τρελλό και του δίνει το φανταστικό ποτήρι για να πει). Τώρα θα φωνάξω ότι το ποτό είναι δηλητηριασμένο, αμέσως θα δείτε ότι θα συμπεριφερθεί σαν να δηλητηριάστηκε... Μα τι κάνεις καταραμένη. Το ποτήρι ήταν γεμάτο δηλητήριο... (ο τρελλός τότε φτύνει όλο το περιεχόμενο στο πρόσωπο του καθηγητή). Τι στο διάβολο συμβαίνει σήμερα!... Φύγετε όλοι... Πηγαίνετε στον κήπο να παίξετε. Δρόμο... (Όλοι οι τρελλοί βγαίνουν τρέχοντας).

ΤΡΕΛΛΟΣ: (Που έφτυσε το ποτό). Καθηγητά μπορούμε

να παίζουμε το παιχνίδι των Εθνών;

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Παίξτε ότι θέλετε... Φτάνει να μην φάτε τα χόρτα του κήπου, γιατί μετά το μεσημέρι στο γεύμα θα περισέψουν οι πέτρες μια που θα είστε χορτάτοι.

ΕΝΕΑ: Στ' αλήθεια τους δίνετε για φαγητό χόρτα και πέτρες;

ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Μην του δίνετε σημασία... Δεν είναι πραγματικός γιατρός... Είναι ένας τρελλός όπως όλοι οι άλλοι... για χόμπυ όμως κάνει τον καθηγητή. Οι γιατροί τον αφήνουν γιατί τους φαίνεται χρήσιμος και επί πλέον γλυτώνουμε ένα μισθό γιατρού.

ΕΝΕΑ: Μα δεν είναι επικίνδυνος;

ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Κάθε τόσο κατορθώνει να πιάσει ένα ασθενή τον οποίο στα κρυφά τον πηγαίνει στο χειρουργείο και του κάνει μεταμόσχευση εγκεφάλου, αλλά τίποτα το σοβαρό. Κατά βάθος το αποτέλεσμα είναι το ίδιο σαν να χειρουργεί ο πραγματικός καθηγητής... Κανείς δεν το καταλαβαίνει.

(Οι καλόγριες βγαίνουν έξω... Ταυτόχρονα αλλάζει το σκηνικό... Κήπος με δένδρα και οι τρελλοί που παίζουν).

ΠΡΩΤΟΣ ΤΡΕΛΛΟΣ: Όχι, την Πολωνία την πήρα πρώτος εγώ!...

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΡΕΛΛΟΣ: Ποιός με πήρε την Γαλλία;

ΤΡΙΤΟΣ ΤΡΕΛΛΟΣ: Η Ιταλία ελεύθερη!... Ποιός την θέλει.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΤΡΕΛΛΟΣ: Κάτω τα χέρια από την Κούβα.

(Οι καλόγριες πάνε αποφασιστικές προς το γκρουπ των τρελλών).

ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Γιατί κάθε φορά που παίζετε αυτό το παιχνίδι μαλώνετε;

ΕΝΕΑ: Μα τι παιχνίδι είναι αυτό;

ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Μα πως, όταν ήσασταν μικρή δεν παίζατε τα έθνη; Καθένας διαλέγει ένα έθνος, κάνει ένα κύκλο και μπαίνει μέσα...

ΤΡΕΛΛΟΣ-ΑΓΓΛΙΑ: Αδελφές... η Γερμανία και η Γαλλία με κάνουν κολλάκια. Δεν μ' αφήνουν να μπώ στον κύκλο τους.

ΤΡΕΛΛΟΣ-ΓΕΡΜΑΝΙΑ: Φυσικά, αφού είμαστε ήδη πέντε στον Ευρωκύκλο.

ΤΡΕΛΛΟΣ-ΑΓΓΛΙΑ: Και γιατί δεν πετάτε έξω την Ιταλία αφού έτσι κι αλλιώς είναι άχρηστη;

ΤΡΕΛΛΟΣ-ΙΤΑΛΙΑ: Άχρηστη εγώ; Θέλω να μάθω ποιός κυκλοφορεί τέτοιες φήμες...

ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Ηρεμήστε και σχηματίστε το μπλοκ.

ΤΡΕΛΛΟΣ-ΑΓΓΛΙΑ: Αν δεν με βάλουν στον Ευρωκύκλο δεν παίνω στο μπλοκ.

ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Ας αποφασίσει τότε η Αμερική.

ΤΡΕΛΛΟΣ-ΑΜΕΡΙΚΗ: Κατ' εμέ η Αγγλία έχει δίκιο.

(Μπαίνει στην σκηνή χορεύοντας σάμπα ο τρελλός-Κούβα).

ΤΡΕΛΛΟΣ-ΙΤΑΛΙΑ: Η Αμερική έχει δίκιο, εγώ πάντοτε το έλεγα... Πόσο δίκιο έχει η Αμερική! Κατ' εμέ το λάθος είναι της Πολωνίας.

ΤΡΕΛΛΟΣ-ΑΜΕΡΙΚΗ: Μα γιατί ανακατεύεις την Πολωνία; (Δίνοντας μία κλωτσιά στον Τρελλό-Κούβα). Το λάθος είναι της Κούβας.

ΤΡΕΛΛΟΣ-ΚΟΥΒΑ: Αδελφή η Αμερική με κλώτσησε...

ΤΡΕΛΛΟΣ-ΙΤΑΛΙΑ: Ψεύτη... Αφού σε είδα ότι την κλωτσιά την έδωσες μόνος σου.

ΤΡΕΛΛΟΣ-ΚΙΝΑ: Εγώ το είδα... Και εκτός την κλωτσιά, την έδωσε και μία μαχαιριά.

ΤΡΕΛΛΟΣ-ΑΜΕΡΙΚΗ: Μα ποιός είναι αυτός; Α! η Κίνα!... Μα ποιός σ' αναγνωρίζει; Δεν υπάρχει Κίνα. Η Κίνα είναι επινόηση της Αλβανίας για να κάνει την Ρωσία να θυμώσει.

ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Φτάνει για τώρα... Πηγαίνετε πιο εκεί να παίξετε χωρίς να μαλλώνεται. (Φεύγουν όλοι, εκτός από τον τρελλό-Ιταλία).

ΕΝΕΑ: Υπάκουσε και συ Ιταλία και πήγαινε με τους άλλους... και πάψε να κάνεις την μοιρολογήτρα... Παναθεμά σε δίνεις δίκιο πάντα σε όλους. Σε χρειάζεται λίγο κουράγιο μου φαίνεται.

ΚΥΡΙΟΣ: (Βγάζοντας την μάσκα της Ιταλίας). Σε μένα το λες που έκανα τόσες θυσίες για να μπω εδώ μέσα. Πήδησα τον τοίχο των τεσσάρων μέτρων που περιβάλει το τρελλάδικο... Ευτυχώς δεν έσπασα τα πόδια... Μετά φόρεσα αυτή την στολή για να περάσω τρελλός...

ΤΡΕΛΛΟΣ-ΚΟΥΒΑ: Αδελφή, η Αμερική εξέλεξε έναν γερουσιαστή που θέλει να πετάξει ατομική βόμβα πάνω στο Βιετνάμ.

ΤΡΕΛΛΟΣ-ΓΕΡΜΑΝΙΑ: Ναι αλλά και η Ρωσία έχει κρυμμένες αρκετές στον κήπο.

(Μπαίνει τρέχοντας μια καλόγρια).

ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Εμπρός παιδιά έξω και να παίζετε χωρίς βόμβες...

ΕΝΕΑ: Πώς ήξερες ότι είμαι εδώ;

ΚΥΡΙΟΣ: Αφού σε περίμενα για δυο-τρεις μέρες, κατάλαβα ότι θα έμπλεξες με τις καλόγριες. Έτσι αποφάσισα να έρθω εγώ... Που έχεις τα χρήματα;

ΕΝΕΑ: Τα έδωσα στις καλόγριες. Οι καημένες δεν είχαν χρήματα και το κτίριο ήταν κατεστραμμένο... Ύστερα ήταν και τα τριπλά κρεβάτια από τα οποία πέφταν οι τρελλοί με το κεφάλι.

ΚΥΡΙΟΣ: Δεν πιστεύω να τις έδωσες και τα έγγραφα;

ΕΝΕΑ: Εκείνα τα κράτησα. Αρχισα μάλιστα και τους εκβιασμούς: «Αν σε μία βδομάδα δεν στείλετε 10 εκατομ., το έγγραφο αυτό θα κάνει τον γύρο των εφημερίδων ολόκληρης της Ιταλίας».

ΚΥΡΙΟΣ: Φανταστική ιδέα!... Να δημιουργήσεις το κέντρο επιχειρήσεων των εκβιασμών στο μοναστήρι... Κανείς δεν θα μας υποπτευθεί... Τώρα πρέπει να σκεφτούμε πως θα τους πάρουμε τα χρήματα.

ΚΑΛΟΓΡΙΑ: (Μπαίνει κρατώντας ένα επισκεπτήριο που

το δίνει στην Ενέα). Ηγουμένη είναι έξω ένας παράξενος κύριος με καπέλο. Μου έδωσε το επισκεπτήριο και μου είπε: «Πες στην ηγουμένη ότι ήρθε ο διεφθαρμένος από την Δανία για να διορθώσει τα σπασμένα αυγά πριν γεννηθεί ο βιαστικός γάτος». Μου φαίνεται ότι του χρειάζεται θεραπεία...

ΕΝΕΑ: Μην ενοχλήσαι και πήγαινε πες του ότι: «Η αποθήκη είναι γεμάτη και τα αυγά είναι δικά του». (Φεύγει η καλόγρια). Ήρθε ο πρώτος (και δίνει το επισκεπτήριο στον κύριο)... Είναι εκείνος ο ανώτερος αξιωματικός που πήρε σχεδόν τζάμπα από το κράτος ένα πλοίο για να το κάνει δήθεν παλιοσίδερα και αυτός το πούλησε στην Βραζιλία σαν καινούριο.

ΚΥΡΙΟΣ: Ναι αλλά τώρα θα κατάλαβε ποιός τον εκβιάζει...

ΕΝΕΑ: Μην στεναχωριέσαι... Το κανόνισα κι αυτό... Το χαρτί του εκβιασμού έγραφε να έρθει σ' αυτό το μοναστήρι και να δώσει στην ηγουμένη σαν ελεημοσύνη 3 εκατομμύρια, λέγοντας το σύνθημα και γω το παρασύνθημα όπως κάνουμε προηγουμένως... Κάτσε εδώ τώρα, να πεταχτώ μέχρι έξω για να πάρω το χρήμα.

ΚΥΡΙΟΣ: Ούτε να το σκέφτεσαι. Καλύτερα να πάω εγώ... Δεν ξέρουμε πως θα αντιδράσει ο διεφθαρμένος αξιωματικός.

ΕΝΕΑ: Πρέπει να πάω εγώ γιατί το χαρτί έγραφε ότι τα χρήματα πρέπει να τα δώσει στην ηγουμένη Αντωνία Ρανιέρι.

(Στο τέλος του διαλόγου μπήκαν οι τρελλοί με τις μάσκες και σχημάτισαν ένα κύκλο. Μόλις τελειώνει η Ενέα μιμούνται την έκρηξη βόμβας. Ο Φερετρόφοβος βάζει την μάσκα του και ξαναγίνεται ο τρελλός-Ιταλία).

ΤΡΕΛΛΟΣ-ΙΤΑΛΙΑ: Ποιός έκανε την έκρηξη.

(Όλοι μαζί οι τρελλοί: Εγώ όχι - εγώ όχι... και φεύγουν τρέχοντας. Εκείνη τη στιγμή μπαίνει αποφασιστικά και αυταρχικά μία καλόγρια που δεν την είχαμε ξαναδεί).

ΗΓΟΥΜΕΝΗ: Τι γίνεται εδώ πέρα; Τάξη!... Τάξη!...
Αδειάστε τον χώρο...

ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Σιγά αδελφή... Τι σ' έπιασε; Μα
από που ξεφύτρωσες;

ΗΓΟΥΜΕΝΗ: Δεν είμαι αδελφή αλλά η καινούρια σας
ηγουμένη.

ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Μα εμείς έχουμε ηγουμένη, την
Αντωνία Ρανιέρι.

ΗΓΟΥΜΕΝΗ: Μην λέτε βλακείες η ηγουμένη Αντωνία
Ρανιέρι είμαι εγώ... (Προς την Ενέα). Αδελφή πως τολ-
μήσατε να πάρετε τη θέση μου και το όνομά μου;

ΕΝΕΑ: Δεν πήρα κανενός το όνομα και την θέση... Μου
τα δώσανε... Αλλά αφού τα θέλετε, πάρτε τα, εγώ θα πάω
σπίτι μου.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Δεν θα πάτε πουθενά. Εμείς
αναγνωρίζουμε σαν ηγουμένη μόνο εσάς. Και ποιός μας
λέει ότι η καινούρια αδελφή δεν είναι απλώς μια καυχη-
σιάρα που θέλει να κάνει την ηγουμένη!...

ΗΓΟΥΜΕΝΗ: Για να σταματήσω κάθε συζήτηση σας
παρακαλώ να ριζετε μια ματιά στα χαρτιά μου και στο
διαβατήριό μου.

*(Εκείνη τη στιγμή μπαίνουν δύο αστυνομικοί με τον
επιθεωρητή που ήδη γνωρίσαμε).*

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: (Προς τους αστυνομικούς). Μπλοκά-
ρετε τις εξόδους ώστε να μην βγει κανείς.

ΗΓΟΥΜΕΝΗ: Ποιός είστε και τι θέλετε;

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Είμαι επιθεωρητής της αστυνομίας
αδελφή. Μεταφέρουμε εδώ τον διευθυντή του νεκροτα-
φείου που τρελλάθηκε για θεραπεία και ο θυρωρός μας
είπε για έναν κλέφτη που πυροβόλησε μία καλόγρια. Μας
συνόδεψε σε ένα γραφείο και μέσα σ' ένα χρηματοκι-
βώτιο μεταφιεσμένο σε σόμπα βρήκαμε τον κλέφτη ο
οποίος μόλις βγήκε μας είπε ότι τα χρήματα και τα
έγραφα τα πήρε μία από σας.

ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Ναι αλήθεια, εμείς τα πήραμε,

αλλά δεν πρόκειται για κλοπή. Μία φτωχή ψυχή από την κόλαση που καιγότανε, μας αποκάλυψε που βρισκότανε, φυσικά χάρη στην ηγουμένη μας.

(Ο επιθεωρητής κοιτάει προς την Ενέα που στέκεται παραπέρα. Μένει για μια στιγμή έκπληκτος).

ΗΓΟΥΜΕΝΗ: Ψέμματα κύριε επιθεωρητά. Η ηγουμένη είμαι εγώ.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Όστε εσείς πήρατε τα χρήματα... (Ξανακοιτάει προς το μέρος της Ενέα που δεν ξέρει πως να αποφύγει το βλέμμα του). Αδελφή όσο σας κοιτάω, τόσο πιο πολύ είμαι σίγουρος ότι σας έχω ξαναδεί κάπου.

ΕΝΕΑ: Ίσως στην Ινδία... Πήγατε ποτέ στην Ινδία;

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Ναι ήμουν παλιά εκεί αιχμάλωτος.

ΕΝΕΑ: Τότε εκεί γνωριστήκαμε... (Προς την ηγουμένη). Βλέπετε ακόμη και ο επιθεωρητής με ανεγνώρισε. Η πραγματική ηγουμένη είμαι εγώ.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Αποκλείεται. Εκείνη την εποχή πρέπει να είσασταν κοριτσάκι.

ΕΝΕΑ: Ναι αλλά κοριτσάκι ηγουμένη.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Δεν με πείθεις. Για να δω τα χαρτιά σου; (Η Ενέα του δίνει το διαβατήριό που πήρε από την πραγματική ηγουμένη)... Μου φαίνεται εντάξει εκτός από την φωτογραφία που δεν σας μοιάζει.

ΕΝΕΑ: Το ξέρω κύριε επιθεωρητά... Μου την κάνανε στην Ινδία όμως... πάντοτε έλεγα ότι οι Ινδοί μπορεί να είναι ικανοί για όλα εκτός από τις φωτογραφίες. Ίσως γιατί δεν έχουνε φωτογραφικές μηχανές... Τις κάνουν με το χέρι ξέρετε...

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Σταμάτα τις βλακειές. Αυτή η φωτογραφία είναι από την αδελφή εκεί. Τώρα δε που σε βλέπω καλύτερα, θυμήθηκα που σ' έχω ξαναδεί. (Προς την πραγματική ηγουμένη). Πάρτε το διαβατήριό σας και με συγχωρείτε για την ταλαιπωρία... Πηγαίνετε τώρα με τις αδελφές να σας δείξουν το γραφείο σας. Εγώ έχω να πω δυό λόγια με την παλιά γνώριμή μου. (Βγαίνουν όλοι

έξω)...

Για πες μου τα τώρα, μου φαίνεται ότι σου έγιναν μανία οι μεταμφιέσεις!... Πρώτα από νεκροθάφτισα κάνεις την πουτάνα και τώρα σε βρίσκω ντυμένη καλόγρια. Πάμε όμως στο άλλο δωμάτιο να τα πούμε καλύτερα. (Βγαίνουν,... Από την άλλη μεριά μπαίνουν οι δύο αστυνομικοί και συναντούν τον αξιωματικό του εκβιασμού).

ΕΚΒΙΑΖΟΜΕΝΟΣ: Θα ήθελα την ηγουμένη Αντωνία Ρανιέρι, σας παρακαλώ.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ: Μισό λεπτό να την φωνάξω... Ηγουμένη ελάτε μία στιγμή, κάποιος κύριος σας ζητάει... (Μπαίνοντας η ηγουμένη, φεύγουν οι αστυνομικοί).

ΕΚΒΙΑΖΟΜΕΝΟΣ: Με συγχωρείτε που σας ενοχλώ ηγουμένη αλλά δεν μπορούσα να περιμένω άλλο.

ΗΓΟΥΜΕΝΗ: Σε τι θα μπορούσα να σας εξυπηρετήσω;

ΕΚΒΙΑΖΟΜΕΝΟΣ: Είμαι ο διεφθαρμένος από την Δανία που ήρθε για τα σπασμένα αυγά.

ΗΓΟΥΜΕΝΗ: Πως είπατε;

ΕΚΒΙΑΖΟΜΕΝΟΣ: Ελάτε τώρα, μην κάνετε πως δεν καταλαβαίνετε!... Σπασμένα αυγά... βιαστικός γάτος... Ελάτε, πείτε μου το παρασύνθημα για να σας δώσω τα εκατομμύριά και εσείς το έγγραφο που λέει για το πλοίο που πούλησα στην Βραζιλία, και θα φύγω.

ΗΓΟΥΜΕΝΗ: (Νομίζοντας ότι έχει να κάνει με τρελλό).

Α!... το πλοίο της Βραζιλίας. Καλά πως ήρθατε κατευθείαν σε μένα; Δεν περάσατε από τα εξωτερικά ιατρεία;... Αδελφές ελάτε εδώ... φωνάξτε μου και τον καθηγητή.

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ (Ψεύτικος): Εδώ είμαι ηγουμένη.

ΕΚΒΙΑΖΟΜΕΝΟΣ: Μα τι βλακείες λέτε ηγουμένη; Δώστε μου το έγγραφο του πλοίου για να φύγω.

ΗΓΟΥΜΕΝΗ: Κύριε καθηγητά τι γίνεται; Αφήνετε έτσι τους ασθενείς να κυκλοφορούν ελεύθερα; (Γυρίζοντας προς τον αξιωματικό). Περιμένε οι αδελφές θα σου δώσουνε το πλοίο, με ναύτες και κανόνια...

(Μπαίνουν οι καλόγριες, πιάνουν τον αξιωματικό από τα χέρια επειδή αντιδρά και τον τραβούν προς τα έξω. Μαζί του πάει και ο ψεύτικος καθηγητής).

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Μία μικρή μεταμόσχευση εγκεφάλου θα σου κάνει καλό.

ΕΚΒΙΑΖΟΜΕΝΟΣ: Μα τι πάτε να κάνετε!... Βοήθεια... Αστυνομία... Βοήθεια.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Τι συμβαίνει; (Βλέποντας τα χρήματα στα χέρια της ηγουμένης). Τα βρήκατε; Είναι αυτά που έκλεψαν από το χρηματοκιβώτιο;

ΗΓΟΥΜΕΝΗ: Όχι... Μου τα έδωσε προηγουμένως εκείνος ο τρέλλος. Ήθελε να του πουλήσω ένα πλοίο βραζιλιάνικο με κανόνια και ναύτες. Τι κάνει η τρέλλα σε μερικές περιπτώσεις!... Μου παρουσιάστηκε σαν ο διεφθαρμένος από την Δανία με τα σπασμένα αυγά, τον βιαστικό γάτο... Κύριε επιθεωρητά μια που είστε εδώ πάρτε αυτά τα χρήματα, σας παρακαλώ, να τα επιστρέψετε στους συγγενείς του. Να και το επισκεπτήριο με το όνομά του... Φανταστείτε ένας ανώτερος αξιωματικός... Τώρα όμως πρέπει να πηγαίνω, γειά σας.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Στο καλό ηγουμένη. (Από το βάθος μπαίνει ο φερετρόφοβος ντυμένος καλόγρια με τα έγγραφα κάτω από την μασχάλη του. Αφηρημένος προσπερνάει τον επιθεωρητή, έπειτα ξαναγουρίζει. Ο επιθεωρητής έβαλε αφηρημένα το καπέλο του εκβιαζόμενου).

ΚΥΡΙΟΣ: Καλημέρα σας.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Καλημέρα αδελφή.

ΚΥΡΙΟΣ: Δεν είμαι αδελφή αλλά η ηγουμένη Αντωνία Ρανιέρι... (νομίζοντας ότι πρόκειται για τον εκβιαζόμενο αξιωματικό).

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Και σένα Αντωνία σε λένε;

ΚΥΡΙΟΣ: (Αρπάζει το επισκεπτήριο από τα χέρια του επιθεωρητή και το κοιτάζει). Όλα συμπίπτουν... Τα χρήματα που κρατάτε είναι 3 εκατομμύρια;... Εντάξει σ'

εμπιστεύομαι... (Κάνει να τα πάρει αλλά ο άλλος τραβιέται). Κατάλαβα δεν μ' εμπιστεύεστε εσείς... Λοιπόν ως παρουσιαστούμε... αρχίζω εγώ... «η αποθήκη είναι γεμάτη αυγά δικά σου»... Σειρά σας τώρα.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Πώς; Τι πράγμα;

ΚΥΡΙΟΣ: Το παρασύνθημα πανάθεμά σε... Αλλά μια και δεν το θυμάσαι δεν πειράζει. Δως μου τα τρία εκατομμύρια και πάρε το συμβόλαιο του Βραζιλιάνικου πλοίου.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣΗ: Κι άλλο πλοίο;

ΚΥΡΙΟΣ: Όχι το ίδιο.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: (Νομίζοντας ότι βρίσκεται μπροστά σε μια καλόγρια που τρελλάθηκε). Με ναύτες και κανόνια;

ΚΥΡΙΟΣ: Κατάλαβα... Το ξανασκέφτηκες και κοιτάς να ξεφύγεις. Αλλά αν έχεις την εντύπωση ότι θα σου δώσω τα συμβόλαια του πλοίου τζάμπα, γελιέσαι... Να το βγάλεις από το κεφάλι σου...

(Εκνευρισμένος όπως είναι ορμάει πάνω στον επιθεωρητή και τον αναγκάζει να πέσει στα γόνατα).

Εμένα δεν πρόκειται να με στριμώξεις... Γιατί θα τα βγάλω όλα στην φόρα: Την απάτη στο χρηματιστήριο με τις ομολογίες, και εκείνη με το τελειωνείο. Όλα τα αποδεικτικά στοιχεία είναι εδώ, τα έχω στα χέρια μου; και αν θέλεις να τα πάρεις πρέπει να πληρώσεις 300 εκατομμύρια... Κάτσε καλά τώρα γιατί ακούω βήματα.

(Ο επιθεωρητής προσπαθεί να επωφεληθεί και να σηκωθεί, οπότε ο φερετρόφοβος αναγκάζεται να τον αγκαλιάσει από πίσω για να μην του ξεφύγει).

(Μπαίνει η ηγουμένη).

ΗΓΟΥΜΕΝΗ: Αδελφή!... Αδελφή!... τι κάνεις στον κύριο;... Α εσείς είστε επιθεωρητά... Δεν το περίμενα από εσάς να αγκαλιάζετε με την αδελφή.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Ηγουμένη... βοήθεια!

ΕΝΕΑ: (Μπαίνει από το βάθος). Μα τι συμβαίνει; Αδελφή άσε κάτω τον επιθεωρητή (όταν δε καταλαβαίνει ότι η αδελφή είναι ο φερετρόφοβος βγάζει μία φωνή).

Μαμά μου!

ΚΥΡΙΟΣ: Είσαι πραγματικά επιθεωρητής;... Τι γκάφα έκανα! (Πετάει τον επιθεωρητή κάτω και βγαίνει από την σκηνή).

ΕΝΕΑ: Δεν καταλαβαίνω γιατί μεταμφιέστηκε καλόγρια.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Και άλλη που μεταμφιέζεται;

ΕΝΕΑ: Μα δεν καταλάβατε κύριε επιθεωρητά ότι ήταν άνδρας;... Είναι ένας φτωχός τρελλός που έχει την μανία να μεταμφιέζεται, είναι ακίνδυνος όμως.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Κόντεψε να μου σπάσει τα κόκκαλα και εσύ λες ακίνδυνος!... Πάμε τώρα στα γραφεία της αστυνομίας, να μου πεις το όνομα του συνταίρου σου· γιατί αποκλείεται να τα σκέφτηκες όλα αυτά μόνη σου. Κάποιος πρέπει να σου ειπε ότι στο γραφείο υπήρχε ένα χρηματοκιβώτιο, καμουφλαρισμένο σε σόμπα. Πρέπει να σου έδωσε και τα νούμερα του συνδυασμού.

ΚΥΡΙΟΣ: (Μπαίνοντας πάντα μεταφιεσμένος σε καλόγρια). Εγώ είμαι ο συνταίρος κύριε επιθεωρητά... Την έντυσα καλόγρια και της έδωσα τα κλειδιά του γραφείου.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Πάλι εσύ; Πάρτε τον έξω... Δεν τον αντέχω...

(Προχωράει απειλητικά προς τον φερετρόφοβο).

ΕΝΕΑ: Ποιός σου ειπε να μεις στη μέση;

ΚΥΡΙΟΣ: Θέλω να σε βγάλω από τις φασαρίες που σε έριξα.

ΕΝΕΑ: Εμένα θα με βάλουν μέσα για κανένα μήνα και τίποτα παραπάνω ενώ εσύ θα φας το λιγότερο 10 χρόνια.

ΚΥΡΙΟΣ: Δεν είμαι τρελλός κύριε επιθεωρητά, είμαι ο συνταίρος που ψάχνεται αλλά αν θέλετε να με αφήσετε, φεύγω... γειά σας...

(Από το βάθος περνάει ο καθηγητής).

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Κύριε καθηγητά... Είναι ασθενής σας αυτός;

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Εγώ τον βλέπω για πρώτη φορά. Μπορούμε όμως να ρωτήσουμε στα εξωτερικά ιατρεία γιατί μπορεί να ήρθε σήμερα το πρωί... Αλλά μπορούμε να το

διαπιστώσουμε καλύτερα. Φέρτε τον επάνω να του ανοίξω το κεφάλι για αέρισμα...

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Άνοιγμα για αέρισμα; Παναγία μου, μου έρχεται πονοκέφαλος.

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Θέλετε να κάνουμε και σε σας το ίδιο; Θα σας ανακουφίσει. Πάντως εγώ θα είμαι επάνω. Ελάτε όποτε θέλετε... Γειά σας.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Πάμε να φύγουμε από εδώ, δεν μου αρέσει το μέρος.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ: Θα πάρουμε και αυτόν μαζί μας;

ΚΥΡΙΟΣ: Μόνο εμένα πρέπει να πάρετε. Εγώ είμαι ο ηθικός αυτουργός. Αυτή εξετέλεσε μόνο εντολές... Τα χρήματα και τα χαρτιά που κρατάτε κύριε επιθεωρητά είναι δικά μου.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Ποιός είσαι τελεσπάντων;

ΚΥΡΙΟΣ: Είμαι ο Έμπορος Αρνάλντο Καλογεννημένος.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Ωραίο αυτό!... Ναι αλλά ο έμπορος Αρνάλντο κάηκε με το αμάξι του την προηγούμενη εβδομάδα. Μίλησαν γι' αυτό όλες οι εφημερίδες.

ΕΝΕΑ: Σ' έβαλαν και στις εφημερίδες; Πρέπει να είσαι σπουδαίος.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Ασφαλώς και ήταν σπουδαίος. Πριν πτωχεύσει ήταν ο μοναδικός προμηθευτής αρκετών εταιρειών και πέθανε ακριβώς στην ώρα γιατί αν τον πιάναμε θα έτρωγε το λιγότερο 10 χρόνια.

ΚΥΡΙΟΣ: Άντε λοιπόν, πιάστε με τώρα!... Αλλά κύριε επιθεωρητά καλύτερα να με αφήσετε ελεύθερο... Σας συμφέρει ξέρετε!...

ΕΝΕΑ: Ας τον αφήσουμε κύριε επιθεωρητά.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Αν υποθέσουμε ότι τα πράγματα είναι όπως τα λέτε, τότε εσάς συμφέρει να φύγετε και όχι εμένα.

ΚΥΡΙΟΣ: Όχι, γιατί αν με συλλάβετε πρέπει απαραίτητα να ανακοινώσετε δημόσια όλα τα έγγραφα που πήρατε από το γραφείο μου και τότε η μισή Ιταλία θα μείνει χωρίς αναπνοή. Θα ανακαλύψετε τόσα μεγάλα ψάρια να σπαρ-

ταράνε, που εάν δεν παραιτηθείτε επειδή τους αποκαλύψατε θα σας στείλουν στα σίγουρα στου διαόλου την μάνα.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Με εκβιάζετε; Δεν υποχωρώ με τίποτα.

ΚΥΡΙΟΣ: Μπράβο στο κουράγιο σας κύριε επιθεωρητά. Αλλά πριν φύγουμε θέλετε να δούμε λίγο τα έγγραφα, έτσι για να γελάσουμε λίγο;...

ΕΝΕΑ: Μα γιατί κάνεις έτσι; Πετάς τόσα εκατομύρια για λίγα γέλια! Εάν θέλεις σε κάνω να γελάσεις εγώ...

ΚΥΡΙΟΣ: Το κάνω για να σωθούμε και οι δυό μας.

ΕΝΕΑ: Σκέφτεσαι κι εμένα Αρνάλντο!... Τι καλός που είσαι! (τον αγκαλιάζει).

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Φτάνει! Σταματήστε το δούλεμα. (Πρός τους αστυνομικούς). Βγάλτε τους τα ρούχα, περάστε τους χειροπέδες και ας φύγουμε από δω, δεν αντέχω άλλο.

ΕΚΒΙΑΖΟΜΕΝΟΣ: (Μπαίνει στη σκηνή πηδώντας σα καγκουρώ επειδή έχει δεμένα τα πόδια). Είστε επιθεωρητής; Σας παρακαλώ συλλάβετέ με. Αυτός θέλει να μου ανοίξει το κεφάλι. (Δείχνει τον ψεύτικο καθηγητή που έρχεται από πίσω του). Ομολογώ ότι είμαι ένοχος... Έκανα τόσες απατεωνιές που θα καταλήξω στη φυλακή τουλάχιστο για είκοσι χρόνια, αλλά δεν μ' ενδιαφέρει, αρκεί να με γλυτώσετε απ' αυτόν. Είμαι πρόθυμος να κατανομάσω όλους τους συνενόχους μου, αλλά σας παρακαλώ σώστε με απ' αυτόν.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Φτάνει!... Μου φαίνεται ότι θα τρελλαθώ εγώ τώρα.

ΚΥΡΙΟΣ: Αυτός δεν είναι τρελλός... Είναι ένας από τα μεγάλα ψάρια που σας έλεγα. Μην τον αφήσετε να σας φύγει.

ΕΚΒΙΑΖΟΜΕΝΟΣ: Μην μ' αφήνετε να φύγω, καταγγίλτε με.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Μα τι σας έπιασε και αυτομηνύεστε; Πρώτα ο διευθυντής του νεκροταφείου μετά... (χτυπώντας το κεφάλι του) ο διευθυντής... τον φέραμε εδώ για

θεραπεία και τον ξεχάσαμε στην κλούβα. (Προς τον αστυνομικό). Πήγαινε να τον φέρεις.

ΕΚΒΙΑΖΟΜΕΝΟΣ: Με μένα τι θα γίνει;

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: (Στον άλλο αστυνομικό). Συνοδέψτε τον στα Κεντρικά και βάλτε του να κάνει την αυτομήνυση, αφού τόσο πολύ το θέλει, μετά ειδοποίησε τον δικαστή να ρθει γρήγορα, γιατί μόνος μου δεν θα τα βγάλω πέρα.

Ο αστυνομικός πριν βγει έξω δίνει στον επιθεωρητή μια εφημερίδα με την φωτογραφία του δήθεν νεκρού εμπόρου.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ: Αυτός πρέπει να είναι.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Στο διάβολο... σωστά αυτός είναι.

ΕΝΕΑ: Επιθεωρητά, είστε μεγάλος κεφάλας. Σας το λέμε εδώ και μία ώρα.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Μα επιτέλους... Μεταμφιεσμένοι, τρελλοί, αυτομηνυόμενοι θάθελα να ξέρω, τι θέλετε από μένα;

ΚΥΡΙΟΣ: Εγώ πάντως κατάλαβα τι θέλω... Θέλω να δω, να τινάζονται όλα στον αέρα... Φαντάζεστε τι θέαμα... Να βλέπεις ένα μεγάλο γκρουπ απατεώνων, σαν τον προηγούμενο αξιωματικό, γονατιστοί να κάνουν δημόσια εξομολόγηση, όπως τον καιρό των πρώτων χριστιανικών χρόνων... Τι θέαμα!... Τι έκρηξη χαράς!..

ΕΝΕΑ: Ξεχνάς όμως θα είσαι και συ μέσα στο γκρουπ και γονατιστός θα ζητάς συγχώρεση;

ΚΥΡΙΟΣ: Τι με νοιάζει; Το να βρίσκομαι στο κέντρο της έκρηξης θα είναι για μένα η μεγαλύτερη χαρά.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ: (Μπαίνει μαζί με τον αστυνομικό: αναγνωρίζει αμέσως τον φερετρόφοβο). Νάτος!... Και εσείς δεν με πιστεύατε... (Προς τον φερετρόφοβο). Κύριε πεθαμένη, με νομίζουν τρελλό: πες τους ότι ήρθες με αποστολή από τον κάτω κόσμο, να δεις αν πράγματι θα πήγαινα να καταγγείλω τον εαυτό μου.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Κάντε τον να σκάσει, αλλιώς θα τρελλαθώ.

ΚΑΘΗΤΗΓΗΣ: (Μπαίνοντας τρέχοντας). Τι θα γίνει θα κάνουμε καμία μεταμόσχευση;

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Πάλι εσύ!... Ἄφησέ μας ήσυχους... Λοιπὸν που μείναμε;...

ΚΥΡΙΟΣ: Στο σκάνδαλο... στην έκρηξη χαράς...

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Ναι, αλλά πώς θα γίνει;

ΚΥΡΙΟΣ: Αρκεί να ρίξετε μόνο μια ματιά σ' αυτά τα έγγραφα.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Τα είδα... ἴδεν τα καταλαβαίνω... Γεμάτο αριθμούς και χάρτι... να τα καταλάβω, πρέπει να είμαι ειδικός ὅπως εσύ.

ΚΥΡΙΟΣ: Τότε θα σας τα εξηγήσω εγὼ με απλὸ τρόπο... Τραγουδιστά... Μπήτε στη σειρά και κάντε την χορωδία. (Μοιράζει τα έγγραφα σαν να ἐπρόκειτο για πραγματικὰ φύλλα μουσική στους παρόντες).

Τα χαρτιά μιλάνε για ανώτερους δημόσιους λειτουργούς που τα ἔχουν αρπάξει, κατά τα ἄλλα υψηλή κοινωνία, υψηλή κοινωνία. Τουλάχιστον ἕξη μεγάλες δίκες για δισεκατομμύρια που κλέφτηκαν ἀπὸ το ἀθῶο κράτος.

Μιλάνε για μία τράπεζα με ἔδρα ἓνα μοναστήρι.

Ἐνας ἄλλος ἔφαγε ολόκληρα πλοία, ἀκάλυπτες ἐπιταγές, κλέψιμο στα φάρμακα και στις ασφάλειες των νοσοκομείων κλέψιμο στα τελωνεία, στα τσιγάρα και στις μπανάνες.

Ω! Τι ὀμορφο πακέτο χαρτιῶν κρατάμε!

Τι ωραία που εἶναι ἡ ζωὴ για ὅποιον ξέρει να την ζει! Ἀλλά εσύ μικρομεσαίε πρέπει να τα δέχεσαι και να αποταμιεύσεις. Δεν πρέπει να τρως κρέας.

Πρέπει να σώσεις την λίρα και ἐνῶ οι ἄλλοι κλέβουν, εσύ λιτότητα!

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Συγχαρητήρια!

ΚΥΡΙΟΣ: Και που να δεις κύριε ἐπιθεωρητά και τα υπόλοιπα. Ἐχουμε, ὅσα χρειάζονται για να τραγουδάμε μέχρι το πρωί.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Μα δεν σας φτάνει τόσα που ακούσαμε; Θέλετε να με κάνετε να ξεράσω; Στοιχηματίζω ότι αν βάλω θερμοόμετρο θα έχω πυρετό.

ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Εγώ δεν χρειάζομαι θερμοόμετρο για να μάθω ότι έχω πυρετό.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Κύριε δικαστά, είστε πολύ ώρα εδώ; ακούσατε το τραγούδι;

ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Το τραγούδι και όλα τ' άλλα. Πριν λίγο πήρα και την αυτομήνυση του ανώτερου αξιωματικού με το Βραζιλιάνικο πλοίο. Εκτός αυτού, το πρωί, έκανα μία μικρή έρευνα για ότι αφορά την μεταφορά του νεκροταφείου... Και αυτό αποδεικνύεται αλήθεια.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ (προς τον Επιθεωρητή): Τ' ακούτε, εσείς που δεν με πιστεύατε.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Και τι λέτε τώρα κύριε Δικαστά, να κάνουμε;

ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Βρισκόμαστε πάνω από ένα ναρκοπέδιο, μόλις κινηθούμε θα γίνει έκρηξη.

ΚΥΡΙΟΣ: Και λοιπόν φοβάστε τον θόρυβο της έκρηξης;

ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Για να πω την αλήθεια φοβάμαι... όχι την έκρηξη τόσο, όσο τις αλυσιδωτές αντιδράσεις που θ' ακολουθήσουν. Κάθε σκάνδαλο σέρνει πίσω του άλλα δέκα και αυτά με την σειρά τους άλλα τόσα.

ΚΥΡΙΟΣ: Κατάλαβα!... Το συνηθισμένο πνίξιμο... όλοι δειλοί είναι...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ: Εγώ όχι... Είχα το κουράγιο και κατήγγειλα τον εαυτό μου.

ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Και εμείς το έχουμε. Βρείτε μου ένα τηλέφωνο και θα σας δείξω τι θα τους κάνω.

ΠΡΩΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ: Να ένα εδώ. (Πηγαίνει στο βάθος της σκηνής και δείχνει το τηλέφωνο. Όλοι τον ακολουθούν προς το τηλέφωνο εκτός από την Ενέα και τον φερετρόφοβο που παραμένουν στο κέντρο της σκηνής, ο δικαστής σχηματίζει ένα νούμερο).

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Θα τους βάλουμε μέσα με κάθε κόστος.

ΚΥΡΙΟΣ: Μπραβο! Ας τους δείξουμε ότι υπάρχουν ακόμη

άνθρωποι με κουράγιο, ικανοί να ξεπλύνουν τα σκατωμένα ρούχα. Ας μην ξεχνάμε ότι είμαστε στην κορυφή της παγκόσμιας παραγωγής σε απορυπαντικά και πλυντήρια. Ας τα χρησιμοποιήσουμε.

ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Εμπρός... Εξοχώτατε συγγνώμη αν σας ενοχλώ, μα πρόκειται για ζήτημα υψίστης σημασίας. Έχω στα χέρια μου χαρτιά που καίνε, και θα κάψουνε κόσμο, αρκεί να αρχίσουμε τις συλλήψεις. Δεν φαντάζεστε τι κόσμος θα μπει μέσα... Τι! υφυπουργοί; Αυτοί είναι μηδαμινοί... Εδώ βρίσκεται στην μέση ο πρωθυπουργός με τον αδελφό του και τον κουνιάδο του...ναι! ναι! και ο θείος του ο μητροπολίτης.

Ναι όλοι! Είμαστε όλοι εδώ, στο ψυχιατρείο, ακριβώς... Ναι... θα σας περιμένουμε εξοχώτατε... Δεν θα το κουνήσουμε από δω εξοχώτατε.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Για να θορυβηθεί η εξοχότητά του, πρέπει να είναι σοβαρό.

ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Τώρα δεν μας μένει τίποτα άλλο παρά να περιμένουμε την έκρηξη... Τι λέτε δεν θα ήταν καλύτερα να πάμε να προϋπαντήσουμε τον εξοχώτατο;

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Σωστά... Πάμε.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ: Έρχομαι και εγώ, δεν πιστεύω να ενοχλώ!...

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Φτάνει να μην μιλάς.

ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Και κάτι άλλο κύριε επιθεωρητά. Θα ήταν καλύτερα για την ώρα να μην πούμε τίποτα, όσον αφορά τον φίλο σας τον φερετρόφοβο στον εξοχώτατο. Μπορεί να μην μας πιστέψει και έτσι να θάψει την υπόθεση.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Σωστά. Θα πούμε ότι τα έγγραφα μας τα έφερε η κοπέλα!...

ΕΝΕΑ: Και αν με ρωτήσει που τα βρήκα;

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Θα πεις ότι στ' έδωσε ένας άγνωστος πελάτης.

ΕΝΕΑ: Δηλαδή να κάνω την πουτάνα;

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Μέχρι πριν το ήθελες, τώρα γιατί σε δυσαρεστεί;

ΕΝΕΑ (προς τον φερετρόφοβο): Μην φύγεις σε παρακαλώ, μείνε μαζί μου.

ΚΥΡΙΟΣ: Πρέπει να φύγω για να μη θαφτεί η υπόθεση. Ηρέμησε. Θα βρίσκομαι κάτω στον κήπο... Λοιπόν φεύγω... και πρόσεχε...

(Μπαίνει στην σκηνή ο εξοχώτατος).

ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Να η κοπέλλα που σας έλεγα εξοχώτατε!...

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Πού κάνεις πιάτσα ωραία μου δεσποινίς;

ΕΝΕΑ: Λίγο εδώ, λίγο εκεί... Δεν έχω σταθερό μέρος.

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Μ' αρέσεις... Θα ήθελα να σ' επισκεφτώ κάποιο βράδυ. (Προς τους άλλους ανεμίζοντας στα χέρια του τα χαρτιά). Λοιπόν θέλετε να λέγεστε και φύλακες της τάξης και της νομιμότητας...

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: (Προσβεβλημένος). Γιατί, μήπως δεν υπερασπίζουμε την νομιμότητα;

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Μου φαίνεται ότι δεν καταλάβατε τίποτα... Για πες μου επιθεωρητή... ας σας έλεγαν ότι ένας τρελλός εγκληματίας τριγυρίζει στην πόλη με μία βόμβα, που όταν σκάσει θα καταστρέψει ολόκληρο οικοδομικό τετράγωνο, τι θα κάνατε;

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Θα προσπαθούσα να τον συλλάβω ή τουλάχιστον να εξουδετερώσω την βόμβα.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης μπαίνουν δύο τρελλοί που τοποθετούν ένα μικρόφωνο στο κέντρο της σκηνής.

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Και σεις τι πιστεύετε; ότι τα έγγραφά σας είναι λιγότερο επικίνδυνα από τον τρελλό με την βόμβα;... Από την στιγμή μάλιστα που θέλετε να ανατινάξετε ολόκληρη την Ιταλία και όχι μόνο ένα τετράγωνο.

Το πέσιμο της κυβέρνησης ή η απομάκρυνση ορισμένων υπουργών θα ήταν το λιγότερο, ίσα ίσα θα έλεγα ότι θα ήταν υγιεινό... όπως πολύ σωστά θα έλεγε ο Μακιαβέλλι: «Κανένα σκάνδαλο κάθε τόσο δημιουργεί εμπιστοσύνη στον δυσαρεστημένο πολίτη».

Κανείς δεν θα πιστευε πια στις υποσχέσεις των

πολιτικών.

Εκλογικές συζητήσεις με βάση το «θα κάνουμε αυτό», — «θα κάνουμε το άλλο», θα συνοδευότανε με ριζισμό σάπιων φρούτων. Μπορείτε να μου πείτε πως θα κυβερνηθεί η χώρα όταν κανείς δεν θα πιστεύει τον παπά που υπόσχεται τον παράδεισο, ούτε τον στρατιωτικό που θα εξυμνεί τον γενναίο θάνατο για την πατρίδα.

Πως θα τα βγάλουμε πέρα όταν ο κόσμος δεν θα ικανοποιείται με υποσχέσεις; Όταν θα πάψουν να πιστεύουν τον παπά για ένα καλύτερο κόσμο στον άλλο κόσμο και θα τον αναζητήσουν εδώ; Σ' αυτή την περίπτωση καλύτερα θα ήταν να μας κατέστρεφε μία ατομική βόμβα, όπως πολύ σωστά έλεγε εκείνος ο υπουργός από την Μπιέλα.

ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Συγνώμη εξοχώτατε αλλά δεν είμαι σύμφωνος ούτε μαζί σας, ούτε με τον υπουργό από την Μπιέλα.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Σωστό. Νομίζω ότι είναι ώρα να ανοίξουμε με θάρρος και κουράγιο του βόθρους... Αλοίμονο δε σε όποιον τους γέμισε και δεν ξέρει κολύμπι.

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Τι άσχημοι τρόποι! Τι κακόγουστοι που είστε! Μιλάτε ακριβώς όπως οι φανατικοί. Ναι δύο αναρχικοί, φανατικοί, ανεύθυνοι και εγκληματικοί. Ένας πραγματικός κίνδυνος για την κοινωνία μας. Έτσι λοιπόν το καθήκον μου σαν του υψηλότερου δικαστικού λειτουργού της χώρας, απαιτεί να σας εξουδετερώσω. (Φωνάζοντας με δυνατή φωνή). Καθηγητά!

(Μπαινει ο τρελλός, καθηγητής ακολουθούμενος από δύο άλλους τρελλούς).

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Νάμαι! Πάντα παρών!...

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Πάρτε τους, είναι δικοί σας!

(Ακίνητοποιούνται όλοι με ζουρλομανδύες).

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Μα, τι τρελλαθήκατε;

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Όχι εγώ, εσείς τρελλαθήκατε. Γι' αυτό

πρέπει να σώσω την πατρίδα από την καταστρεπτική σας τρέλλα. Κατ' αρχή θα σκίσω αυτά τα παλιόχαρτά σας. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ: Αφήστε με... Δεν έχω καμία σχέση με αυτούς εξοχώτατε...

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Το ξέρω αλλά ήδη γνωρίζετε πολλά πράγματα.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Απατεώνα. Μόλις όμως βγούμε από δω θα τα καταθέσουμε όλα... θα σας καταγγείλω!...

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Έξω από εδώ; Και από πότε επιτρέπεται σε ψυχοπαθείς βαριάς μορφής όπως εσείς να βγήτε έξω;

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Μας αφήνετε στα χέρια ενός τρελλού που κάνει τον καθηγητή, το ξέρετε;

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Ηρεμήστε και μη φοβάστε. Το πολύ πολύ να σας εγχειρήσει!

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Καταραμένε!... Βοήθεια! Βοήθεια!...

(Τους βγάζουν έξω).

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Πως σου φαίνομαι ομορφούλα; Συμπαθητικός ε!...

ΕΝΕΑ: Μου προκαλείς αηδία. Δεν σου πέρασε από το μυαλό ότι και κάποιος άλλος μπορεί να σε καταγγείλει και να σε κλείσουν μέσα;

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Δεν πιστεύω εσύ ομορφούλα να έχεις τέτοιες προθέσεις;

ΕΝΕΑ: Κάποιος άλλος που απέκτησε το βίτσιο της τιμιότητας. (Μπαινει ο κύριος Αρνάλντο που στο κεφάλι του έχει στερεωμένο ένα μαστουνάκι με έλικα). Νάτος. Μα τι έβαλες στο κεφάλι σου;

ΚΥΡΙΟΣ: Μία έλικα για να πηγαίνω με τον αέρα... Οι καιροί βλέπεις...

ΕΝΕΑ: Δεν είναι η στιγμή για αστεία. Αυτός ο κύριος έσκισε τα χαρτιά μας και έβαλε ζουρλομανδύα σε όλους τους άλλους. Πέστε του ποιανού ήταν τα έγγραφα, πες του ποιός είσαι πραγματικά;

ΚΥΡΙΟΣ: Είμαι ο έμπορος Αρνάλντο Καλογεννημένος.

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Χαίρω πολύ. Διάβασα για σας στις εφημερίδες και χαιρόμαι που σας γνωρίζω ζωντανό.

ΚΥΡΙΟΣ: Ευχαριστώ... Όπως θα καταλάβατε έκανα ένα βαρύ έγκλημα με το να θέλω να περάσω σαν πεθαμένος.

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Δε θα έλεγα και τόσο βαρύ...

ΚΥΡΙΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ που με καταλαβαίνεται.

ΕΝΕΑ: Άσε τα γλυψίματα και δώστου μία μπουνιά, τον απατεώνα.

ΚΥΡΙΟΣ: Μα δεν καταλαβαίνω. Τι θέλεις από μένα... Για ποιές μπουνιές μιλάς!... Πρέπει να πω ότι φέρθηκα σα βλάκας με το να παρακρατήσω έγγραφα που δεν με αφορούσαν αλλά με τη βοήθεια του εξοχώτατου θα την γλυτώσω με κανένα χρόνο. Έτσι δεν είναι εξοχώτατε;

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Θα έλεγα να κάνουμε νέα δίκη και να σε απαλλάξουμε τελείως.

ΚΥΡΙΟΣ: Σας ευχαριστώ εξοχώτατε. Άλλωστε θέλω να προσπαθήσω να ξαναμπώ στην κοινωνία των ανθρώπων σαν και σας. Των καλοκάγαθων της άρχουσας τάξης.

(Ξαφνικά η ομιλία του φερετρόφοβου κυρίου μπλοκάρει, δεν είναι πια καθαρή, δεν καταλαβαίνεις τι λέει. Επίσης και οι κινήσεις του γίνονται πιο μηχανικές. Μοιάζει σαν μηχανή που δυσκολεύεται να δουλέψει. Στο διάλογο που ακολουθεί ο φερετρόφοβος έχει στιγμές διαύγειας και στιγμές πλήρεις συγχύσεως στην φωνή και στις κινήσεις).

ΕΝΕΑ: Τι σου συμβαίνει Αρνάλντο;

ΚΥΡΙΟΣ: Κάτω οι αναρχικοί... Η αναρχία από μόνη της...

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Στο διάλογο... Μπλοκάρισε!... (Γυρίζει με το χέρι του τον έλικα: ο φερετρόφοβος αρχίζει να ξανακινείται. Μιμείται ότι παίζει βιολί. Πάντοτε μιμούμενος δίνει την εντύπωση ότι το βιολί μεγαλώνει, ώσπου να γίνει κοντραμπάσο).

ΕΝΕΑ: Τι πράγμα μπλοκάρισε;

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Να η έλικα... Δεν γυρίζει σωστά... (Δίνει ακόμη μια στροφή στον έλικα και οι φερετρόφοβος

ξαναρχίζει).

(Ξαναρχίζει την παντομίμα. Το βιολί μεταμορφώνεται σε όπλο με το οποίο κάνει διάφορες στρατιωτικές ασκήσεις: Μιμείται ότι πυροβολεί, ότι τον κτύπησε στο χέρι μία σφαίρα. Παρ' όλα αυτά ξαναρχίζει να περπατάει. Μιμείται εκρήξεις γύρω του. Τον κτυπάει μία δεύτερη φανταστική σφαίρα στο πόδι, αυτός όμως συνεχίζει απτόητος. Βγάζει από την τσέπη του ένα μάτσο μετάλλια και τα κρεμάει στο στήθος του. Μετά από αυτό μπλοκάρει πάλι).

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Πάλι μπλοκάρισε... τίποτα το ανησυχητικό... Συμβαίνει πάντα όταν η εγχείρηση είναι φρέσκια... Μετά στρώνει...

ΕΝΕΑ: Φρέσκια εγχείρηση; Μα τι του έκανες;

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Τον εγχείρησα... Ένα μικρό άνοιγμα του κρανίου για αέρισμα του εγκέφαλου και μετά κλείσιμο. Βλέπεις τι ωραία που δουλεύει.

ΕΝΕΑ: Καταραμένοι, δολοφόνοι, τον καταστρέψατε.

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Ας μην υπερβάλλουμε. Είναι δολοφονία να θεραπεύσεις ένα τρελλό που θέλει να καταστρέψει την κοινωνία μας; Δεν κάναμε και τίποτα σπουδαίο. Απομονώσαμε ορισμένες λειτουργίες του εγκέφαλου. Ξέσφιξα τη βίδα της λογικής, και όλα ξαναγιναν νορμάλ.

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Νορμάλ στο σημείο που επιθυμούμε. Υπάκουος σε ότι του λένε οι αρχές. Αν κάθε πολίτης είχε αυτή την ποιότητα, θα δημιουργούσαμε την ιδανική κοινωνία.

ΕΝΕΑ: Βέβαια, σε μία κοινωνία που η λογική θα επέβαλε: «Επειδή κλέβουν όλοι... κλέψε και εσύ, ίσως λιγότερο αλλά κλέψε».

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Πες ότι θέλεις δεσποινίς αλλά έτσι η κοινωνία μας δεν διατρέχει κινδύνους.

(Μπαίνουν στην σκηνή ο δικαστής, ο επιθεωρητής και ο διευθυντής του νεκροταφείου, όλοι όπως τον έμπορο, περπάτημα μαριονέτας και έλικα στο κεφάλι).

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Νάτοι οι φίλοι μας... Ξαναφτιαγμένοι...

ΕΝΕΑ: Εγχειρήσατε κι αυτούς;

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Μπράβο καθηγητά... Κάνατε μια έξοχη δουλειά.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Δεν αισθάνθηκα ποτέ καλύτερα.

ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Συγνώμη αν σας κοντράραμε προηγουμένως.

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Αλοιμόνο, σε όλους συμβαίνει σε κάποια στιγμή βρασμού. (Πρός την Ενέα). Δεσποινίς βλέπετε πόσο ευτυχισμένοι είναι; Και εσείς δεν είστε ευτυχισμένη;

ΕΝΕΑ: Ναι είμαι ευτυχισμένη... Μάλλον πρέπει να σας ευχαριστήσω και εγώ, γιατί χωρίς να το θέλετε εγχειρήσατε και εμένα... αλλά με τον σωστό τρόπο. Με ένα χτύπημα μου ανοίξατε το μυαλό... τα μάτια...

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Μα γιατί βάζετε αυτά τα ρούχα;

ΕΝΕΑ: Γυρίζω από κει που ήρθα. Δεν θα με βάλετε τον έλικα ούτε πράσινα γυαλιά ώστε να τρώω άχυρο και να λέω ότι είναι πράσινη σαλάτα. Λοιπόν γειά σας.

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ: Γειά σας... Ελπίζω να ξανασυναντηθούμε κάποια μέρα.

(Φεύγοντας η Ενέα, ο φερετρόφοβος, ο δικαστής, ο επιθεωρητής και ο διευθυντής του νεκροταφείου μπαίνουν στη σειρά και τραγουδούν).

Είμαστε ευτυχισμένοι, είμαστε ευχαριστημένοι με το
μυαλό που έχουμε
έχουμε την έλικα που μας υποχρεώνει να πηγαίνουμε από
κει που φυσάει.

Ας μας πουν: Εκείνος κλέβει, εκείνος κάνει απατεωνίες
σηκώνουμε το κεφάλι και σαν ηλίθιοι χαμογελάμε.

Γιατί είμαστε Ιταλάκια, ράτσα παλιά ινδο-φοινικική.

Είμαστε ευτυχισμένοι, είμαστε ευχαριστημένοι με το
μυαλό που έχουμε
βάλτε και σεις μία έλικα για να πηγαίνετε από κει που
φυσάει.

Ας εγχειριστούμε όλοι, για να ελαττώσουμε τον εγκέφαλο.

Θα είναι πιο ωραίο δεν θα σκεφτόμαστε για τίποτα.

Αν μας πουν: εκείνος κλέβει, εκείνος κάνει απατεωνίες

θα του δώσουμε τους ψήφους μας με όλη μας την

εμπιστοσύνη

και θα είμαστε Ιταλάκια με λίγο μυαλό.

Βιαστείτε, εγχειριστείτε και σεις, μην χάνετε χρόνο

κάντε και σεις έτσι, μην χάνετε χρόνο.

(Βγαίνουν από την σκηνή πηδώντας ενώ πέφτει η αυλαία).